Kowieńscy Polacy w rodzinnym gronie – str. 4

KURIER Wileński

CZWARTEK, 30 STYCZNIA 1992 R.
Nr 20 (11789)

Goście z Banku Światowego

WILNO. Przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej W. Landsbergis przyjął 28 stycznia przedstawicieli misji Banku Światowego na Litwie. Misją tą kieruje dyrektor bałtyckiego oddziału Banku Światowego Adil Kanaan.

Dopiero w lipcu Litwa zostanie członkiem Banku Światowego. Na konferencji prasowej w Ministerstwie Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych oświadczył to kierownik działu krajów bałtyckich banku Adil Kanaan.

Podczas spotkania z dziennikarzami obecna była również grupa ekspertów misji Banku Światowego, którzy w ciągu półtorajednodniowego pobytu na Litwie interesowali się działalnością banków i innych instytucji finansowych, perspektywami rozwoju przemysłu i rolnictwa, prywatyzacją, problemami opieki społecznej oraz innymi kwestiami reformy gospodarczej.

Trudności związane z przeobrażeniem gospodarki litewskiej są nieuniknione, zaznaczyli goście, niemniej reforma ma przebieg zdecydowany. Pozytywnie ocenili oni proces prywatyzacji mienia państwowego. Musicie zrozumieć, zauważył Adil Kanaan, że jest to proces złożony i długotrwały. Litwie nie będzie łatwo zdobyć samodzielność gospodarczą, ale w pokonaniu trudności, przynajmniej ich części, swymi kredytami dopomoże Bank Światowy. W przekonaniu jego przedstawicieli Litwa członkiem banku stanie się w bardzo dogodnym czasie — z rozpoczęciem nowego roku finansowego w Banku Światowym.

A tymczasem trwają przygotowania do wstąpienia do tej międzynarodowej organizacji — ma przybyć jeszcze jedna misja ekspertów banku. Interesować ją będą energetyka, transport, łączność, budownictwo.

Rozmowa W. Landsbergisa z G. Burbulisem

Biuro informacji Rady Najwyższej poinformowało, że dwukrotnie — w dniach 27 i 28 stycznia przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej W. Landsbergis rozmawiał telefonicznie z wicepremierem Federacji Rosyjskiej G. Burbulisem na temat zaniechania dostaw podstawowych surowców zwłaszcza energetycznych, do Litwy.

Wicepremier Rosji zapewnił, że będą przestrzegane umowy — międzypaństwowa z 23.12.1991 r. oraz szefów państw z 17.01.1992 r., obiecał wyjaśnić przyczyny nieporozumień. Porozumiano się w sprawie spotkania szefów rządu Litwy i Rosji w tych kwestiach.

29 stycznia do Moskwy w celu spotkania się z kierownictwem rządu Federacji Rosyjskiej udał się premier Republiki Litewskiej G. Wagnorius.

Depesze G. Wagnoriusa do J. Gajdara

Biuro Informacji rządu poinformowało, że premier Republiki Litewskiej G. Wagnorius skierował depeszę do wicepremiera rządu Federacji Rosyjskiej J. Gajdara, w której wyraża zatroskanie z powodu przeszkód w realizacji międzypaństwowej umowy gospodarczej na rok 1992. Przy poszczególnych odpowiednich funkcjonariuszy służb ekonomicznych Rosji zrewidowania przewidzianych w umowie warunków wymiany handlowej oraz jej zakresu mogą spowodować reakcję łańcuchową naruszeń umowy oraz zaszkodzić dobrym stosunkom gospodarczym i politycznym między Litwą a Rosją. W depeszy zwraca się uwagę kierownictwa Rosji na to, że przede wszystkim należy przestrzegać umowy w sprawie dostaw ropy, gazu oraz innych surowców i materiałów w pierwszym kwartale 1992 roku. Rząd Republiki Litewskiej swoją drogą zapewnia dostarczanie przewidzianej w umowie produkcji, w tym energii elektrycznej i żywności.

(ELTA)

Nowe taryfy pocztowe

Ministerstwo Łączności i Informatyki Litwy poinformowało ELTA, że od 1 lutego br. zmienią się taryfy łączności pocztowej i elektrycznej.

Za wysłanie zwykłego listu o wadze do 20 g do zamieszkałego na Litwie adresata będziemy płacili 70 kop., za wysłanie pocztówki 50 kop. Zwykły list o wadze do 20 g wysyłany tranzytem lądowym za granicę — kosztować będzie 1 rb. 50 kop., drogą lotniczą — 2 rb. 50 kop. Miesięczna abonamentowa opłata za telefon wzrosła dla ludności do 30 rb. Za telefon zbiorowy lub równoległy trzeba będzie zapłacić 22.50 rb., za telefon służbowy — 42 rb.

Zmieniają się też taryfy międzymiastowych rozmów telefonicznych na Litwie. Za 1 minutę rozmowy zapłacimy 75 kop.

Opłata abonamentowa za korzystanie z radiowęzła — 3 ruble miesięcznie.

Inwalidom grupy I i II, zamieszkałym z niepracującymi członkami rodziny oraz samotnym deportowanym w wieku emerytalnym, więźniom politycznym, więźniom getta i uczestnikom ruchu oporu zachowuje się ulgę: miesięcznie za telefon będą płacili 12 rb. 50 kop., za telefony zbiorowy lub równoległy — 9 rb. 40 kop. Ulga ta przysługiwać będzie tymczasowo zanim rząd podejmie ogólną decyzję co do trybu kompensaty powyższym osobom za korzystanie z opału, usług komunalnych, energii elektrycznej i telefonu.

Gwarancja stabilności

Fabryka Aparatury Paliwowej jest jednym z największych przedsiębiorstw Wilna. Stabilnością jego pracy zainteresowane są wszystkie republiki byłego Związku. Produkuje się tu 40 proc. aparatury paliwowej również byłej branży przemysłu traktorów i maszyn rolniczych, a pod względem niektórych wyrobów w ogóle jest monopolistą. Pompy paliwowe, rozpylacze, wstrzykiwacze przeznaczone są do silników dieslowych, kombajnów i traktorów. Wśród odbiorców tej produkcji są takie olbrzymy, jak Władimirska Fabryka Traktorów, Mińska Fabryka Silników, Charkowski Zakład Silników Traktorowych. A wśród dostawców — około 500 przedsiębiorstw, które dziś znalazły się na terytoriach suwerennych państw. Toteż najważniejszą sprawą nurtującą dziś zespół fabryki jest jak najszybsze zawarcie umów na dostawy materiałów i części. Bez tego nie da się po prostu przetrwać i żadna giełda nic nie pomoże. Na razie takich umów praktycznie nie ma. Optymizm budzi podpisanie umów handlowych między Litwą a innymi republikami byłego Związku, przede wszystkim z Rosją. Jeśli warunki międzyrządowych umów będą przestrzegane, to wiele przedsiębiorstw Litwy może liczyć na normalny rytm pracy.

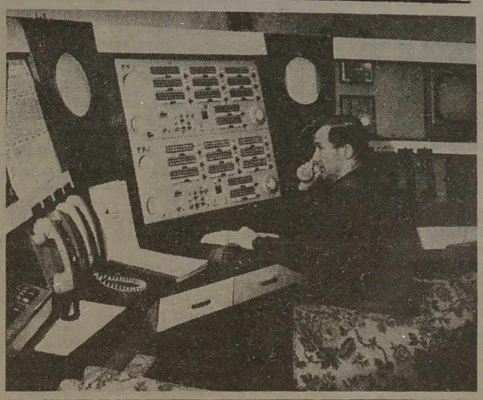

NA ZDJĘCIACH: „Jak na razie jeszcze pracujemy" — mówi dyspozytor J. Wincel przy pulpicie zarządzania fabryką; L. Walanczlene i N. Kożemiakina przy montażu pomp paliwowych, przeznaczonych na eksport.

Fot. W. Żarnowski

Wnioski w sprawie niedociągnięć w przebiegu uzbrajania Wojska Litewskiego

Komisja ochrony kraju i spraw wewnętrznych Rady Najwyższej Republiki Litewskiej zaniepokojona tym, że publicznie wyrażone przez wicepremiera Republiki Litewskiej Z. Waiszwiłę opinie na temat uzbrojenia wojska różnie są komentowane w prasie oraz wystąpieniach liderów organizacji społecznych, dokładnie zbadała tę sprawę z udziałem wicepremiera Z. Waiszwiły, ministra ochrony kraju A. Butkewiczjusa oraz ministra spraw wewnętrznych P. Waliukasa i wyciągnęła następujące wnioski:

1. Zarzuty wicepremiera Z. Waiszwiły co do niedociągnięć w uzbrajaniu wojska są zgodne z rzeczywistością, powstały jednak w związku z tym, że niedostatecznie koordynowana była działalność przez rząd, Radę Najwyższą Republiki Litewskiej oraz Ministerstwo Ochrony Kraju. Oto jeden z przykładów: niedużymi partiami broń zakupić można jedynie za pośrednictwem Funduszu Broni Republiki Litewskiej (jak i powinno być w normalnym niezależnym uznanym przez świat państwie), ale jak dotychczas fundusz ten nie został ukształtowany. Nie brak też innych podobnych kolizji.

2. Pogłoski co do tego, że broń Ministerstwa Ochrony Kraju Republiki Litewskiej trafia w ręce konfliktujących ugrupowań i państw Kaukazu i Zakaukazia nie są zgodne z prawdą. Nie trafiono na ślad nie tylko dowodów tego, ale nawet prawdopodobnych podejrzeń co do takiego stanu rzeczy.

3. Wypowiedzi, publikacje i pogłoski na temat niekontrolowanej przez państwo sprzedaży broni, stanowiącej własność ministerstw Ochrony Kraju lub Spraw Wewnętrznych Republiki Litewskiej, niewątpliwie, szkodzą międzynarodowemu prestiżowi Republiki Litewskiej i mogą utrudnić uzbrojenie jednostek MOK i MSW w nowoczesną broń.

Komisja zwraca uwagę wszystkich osób, organizacji społecznych oraz przedstawicieli prasy Litwy, interesujących się tymi sprawami na takie oto bardzo istotne stwierdzenia:

1. Litwa jest niepodległym, uznanym przez większość państw świata krajem i uzbrojenie jej sił zbrojnych będzie się odbywało jedynie w ramach ustaw Republiki Litewskiej, norm międzynarodowych oraz umów międzypaństwowych.

2. Niesystematyczny skup broni, niezależnie od ich marki i modeli, bez przewidzenia dostaw amunicji i części zamiennych oznaczałby marnotrawienie środków państwa, a więc i mieszkańców Litwy.

3. Tłum uzbrojonych ludzi może zostać prawdziwym wojskiem pod warunkiem stworzenia specyficznej hierarchii wojskowej, opartej na wszelkich niezbędnych ustawach i regulaminach zapewniających bezpieczeństwo uzbrojonych i bezbronnych obywateli państwa.

4. Komisja ochrony kraju i spraw wewnętrznych Rady Najwyższej Republiki Litewskiej, Ministerstwo Ochrony Kraju Republiki Litewskiej oraz odpowiedzialni członkowie rządu opracowali i wcielają w życie program systematycznego formowania nowoczesnych sił zbrojnych Litwy.

Komisja ochrony kraju i spraw wewnętrznych Rady Najwyższej Republiki Litewskiej

Palestyńczycy bojkotują konferencję

MOSKWA. „Naszym celem są prawo do wolności, samookreślenia i państwowości" — miał to zaakcentować przedstawiciel Palestyńczyków w swym przemówieniu na rozpoczętej 28 stycznia konferencji moskiewskiej w sprawie problemów regionalnych Bliskiego Wschodu, związanych z procesem pokojowym.

Przemówienie to nie zostało jednak wygłoszone. Palestyńczycy nie wzięli udziału w otwarciu konferencji, gdyż jej organizatorzy, USA i Federacja Rosyjska, odmówiły przyjęcia delegatów z diaspory arabskiego wschodu — Jerozolimy i Palestyny.

Dla Palestyńczyków był to jeszcze jeden dowód, jak się ignoruje ich prawo być narodem, jeszcze jeden cios zadany interesom 1,75 mln osób, zamieszkałych na okupowanych przez Izrael terenach, a także rozproszonych po całym świecie.

„Jesteśmy jednym narodem palestyńskim i tę swoją jednolitość zamierzamy ugruntować poprzez stworzenie państwa", powiedziane jest dalej w przemówieniu palestyńskim, rozpowszechnionym dla dziennikarzy.

Kwestia reprezentacji Palestyny dominowała w stosunkach arabsko - izraelskich jeszcze przed rozpoczęciem konferencji pokojowej w Madrycie w październiku ubiegłego roku i nie jest rozstrzygnięta do dziś. Ale, i dziś nie polepszyło się życie Palestyńczyków na okupowanych przez Izrael ziemiach, gdzie i nadal buduje się osiedla, nie ma tak pożądanego samorządu. I bynajmniej nie przybyło nadziei na utworzenie własnego państwa.

ZE ŚWIATA
NOWINY · WIADOMOŚCI

NAFTY NIE DOSTARCZA SIĘ Z PRZYCZYN TECHNICZNYCH

LONDYN (Reuter—ELTA). Rosja znacznie zmniejszyła dostawy ropy naftowej dla Litwy, oświadczył minister energetyki Litwy po przybyciu do Londynu na konferencję w sprawie przemysłu naftowego Rosji. Zorganizował ją Królewski Instytut Stosunków Międzynarodowych.

„Tego ranka spotkałem się z ministrem energetyki Rosji Władimirem Łopuchinem, który oświadczył, że dostawy ropy do Mażejkiajskiej Rafinerii zostały przerwane" — powiedział minister Leonas Aszmantas korespondentowi Reutera po konferencji. „Łopuchin uważa, że nastąpiło to wyłącznie z przyczyn technicznych". Powiedział on, iż oświadczył Łopuchinowi, że zanim nie zostaną wznowione dostawy ropy Litwa zmuszona będzie zmniejszyć eksport energii elektrycznej do obwodu kaliningradzkiego i Białorusi, gdyż elektrownie potrzebują ropy.

Służby KGB w Szwecji

SZTOKHOLM (DPA—ELTA). Oficjalne czynniki Szwecji utrzymują, że nadal aktywnie działają rosyjskie służby wywiadowcze i gromadzenia danych w Szwecji. Szef szwedzkiej policji bezpieczeństwa Mats Boerjesson w wywiadzie dla dziennika „Svenska Degbladed" oświadczył, że liczba agentów tajnych służb Rosji w Szwecji nie zmalała.

Według wcześniejszych danych jest tu około 70 oficerów KGB i wywiadu. Zaledwie trzy tygodnie temu za aktywną działalność jeden z nich wyproszony został ze Szwecji.

Wygląda na to, że i po rozpadzie Związku Sowieckiego działalność rosyjskich szpiegów praktycznie nie zmalała. „Nie mamy żadnych podstaw sądzić, że Rosja nie będzie miała za granicą tegoż typu organizacji wywiadowczej, jak KGB w byłym Związku Sowieckim" — powiedział Boerjesson.

Film o turystach polskich

MALMO (NTH—ELTA). Policja szwedzka ukrytą kamerą filmowała, czym się zajmują turyści polscy w Szwecji. Film został wyświetlony działaczom politycznym w Malmo, a 24 stycznia oglądał go również minister sprawiedliwości Szwecji Gun Hellsvik.

Filmowano pewnej listopadowej soboty na tzw. „placu warszawskim" w Malmo, "gdzie przybyło 13 autokarów z Polski. Turyści, którzy się z nich wysypali, niebawem założyli zaimprowizowane „punkty handlowe". Młodzieży całkiem jawnie sprzedawano piwo i napoje wyskokowe, a gospodyniom oferowano ekologicznie nieczyste artykuły spożywcze. Następnie policja szwedzka zatrzymała ośmiu turystów i skonfiskowała im towar — 131 kg mięsa. Analiza wykazała, że mięso nie odpowiada normom sanitarnym i jego spożycie jest szkodliwe dla zdrowia.

Film ma „unikalne" ujęcia, jak Polacy załatwiają potrzeby fizjologiczne w krzakach, po tym sprzedają przywiezione mięso. Gdy tylko się zjawił samochód policyjny, handlarze natychmiast ukryli swe skarby, a po odjeździe policji znów wznowili handel.

Taki proceder budzi oburzenie społeczeństwa szwedzkiego, niemniej ani policja, ani sam minister sprawiedliwości nie potrafią znaleźć skutecznego prawnego rozwiązania tego problemu — utrudniają to bariery demokracji. Pozostaje apelować do świadomości społeczeństwa i wzywać, aby nie nabywała podejrzanych towarów u turystów - spekulantów.

Przekleństwo białego proszku

ŚLADAMI CHIŃSKIEJ HEROINY

Ta nowa heroina „dla średniej klasy" nazywa się „chińskim białym proszkiem". W „Złotym Trójkącie" południowo-wschodniej Azji, na granicznej ziemi niczyjej, gdzie zbiegają się Myanmar, Tajlandia i Laos, dowódcy prywatnych armii walczą o kontrolę nad lukratywnymi szlakami, którymi transportuje się cenny materiał na światowe rynki narkotyków. Szmuglerzy mają tysiące sposobów, aby wywieźć „proszek" za granicę: ukrywają go w pralkach automatycznych, umieszczają wewnątrz porcelanowych figurek, zamykają w puszkach z etykietami firm produkujących konserwy, a nawet rozsypują w przeznaczonych na eksport akwariach ze złotymi rybkami. Gangi azjatyckie kontrolują dopływ narkotyków do Stanów Zjednoczonych, gdzie znajdują najwięcej odbiorców. „Chiński biały proszek" nie jest już prymitywnie rozpuszczaną heroiną, lecz lekką, mocną i dobrze się palącą substancją. Zdaniem przedsiębiorców azjatyckich chiński produkt to poważna konkurencja dla kokainy — jest to bowiem narkotyk, który można sprzedawać klasie średniej.

ZALETY „DYNAMITU"

W świecie narkotyków każdy, czy to handlarz, czy użytkownik, chce mieć jakiś udział w chińskim proszku. Oficjalnie określany jako heroina nr 4, jest najczystszą heroiną, jaka kiedykolwiek pojawiła się na rynku, poza tym jest względnie tania. W Nowym Jorku, gdzie oferuje się ją w specjalnych kopertach opatrzonych takimi nazwami jak „Dynamit", „Ferrari" i „Biała śmierć", stanowi już 70 proc. sprzedawanego narkotyku. Można go wąchać lub palić, co eliminuje ryzyko zarażenia się AIDS (strzykawka) lub przedawkowania.

Cena proszku chińskiego ostatnio spada: w hurcie nowojorskim kilogram kosztuje obecnie 150 tysięcy dolarów — przed czterema laty 200 tysięcy. Cena jednej dawki wynosi obecnie około 10 dolarów, a wkrótce może spaść nawet do 3.

* * *

Azjatyccy chemicy już 10 lat temu udoskonalili rafinację „białego proszku chińskiego" — ich produkt osiąga 40-procentową czystość. Dla porównania — prymitywna, uliczna heroina zaledwie 3-procentowa. W ciągu pierwszych siedmiu miesięcy 1991 roku w Stanach Zjednoczonych przechwycono 2.600 funtów tego proszku, w ciągu całego roku 1987 — tylko 800 funtów. W czerwcu br. funkcjonariusze celni w Oakland w Kalifornii skonfiskowali 1080 funtów w transporcie worków plastikowych przywiezionych z Tajlandii i był to największy dotychczas transport chińskiej heroiny, w handlu ulicznym wart co najmniej 1,5 miliarda dolarów.

POŚREDNICY

W handlu „proszkiem chińskim" uczestniczy wiele osób z różnych krajów, nie tylko ze „Złotego Trójkąta". Również Afrykańczycy, głównie Nigeryjczycy, jeżdżą do Bangkoku i innych miast południowo-wschodniej Azji w nadziei szybkiego zarobienia pieniędzy jako „połykacze" kursujący na trasie. Połykają oni napełnione heroiną prezerwatywy i wsiadają do samolotów lecących na Zachód. Otwarto nowe trasy przemytnicze w chińskiej prowincji Junan, przylegającej do Myanmar, skąd prowadzi droga do Kwangczu, Szanghaju i Pekinu, a tam z kolei są dogodne połączenia z rynkami światowymi. Zachodni funkcjonariusze do spraw walki z narkotykami obliczają, że tą drogą przewozi się około 20 procent „białego proszku chińskiego".

Handel „proszkiem chińskim" w USA został w dużej mierze zmonopolizowany przez Azjatów, przeważnie Chińczyków. Handlarze azjatyccy często mają podziemne powiązania z takimi nielegalnymi grupami jak 14K z Hongkongu, United Bamboo z Tajwanu czy Wah Ching z Kalifornii. W Kalifornii, przez którą przechodzi ponad połowa proszku chińskiego dostarczanego do USA, grupy te z powodzeniem wypełniły lukę, jaka powstała na skutek kolejnych akcji policji przeciwko mafii.

Trzeba jednak odnotować kilka sukcesów w walce z handlem narkotykami. W 1989 roku, w wyniku operacji pod kryptonimem „White Mare", skonfiskowano 820 funtów heroiny i aresztowano 20 osób.

U ŹRÓDEŁ ZŁA

Przemyt „białego proszku" zaczyna się na wschód od rzeki Salween w północno-wschodniej części Myanmar, skąd pochodzi niemal połowa dostarczanej światu heroiny. Górskie plemiona Akha i Meo uprawiają pola makowe. W okresie zbiorów zrywają ręcznie każdą dojrzałą makówkę i zbierają wyciekający z niej sok. Hodowcy maku sprzedają sok za 150 do 280 dolarów za „viss" (jest to dawna kolanialna jednostka miary, będąca równowartością 1,6 kilograma). W czasie zbiorów do wiosek przybywają tajlandzcy handlarze. Są to przeważnie Chińczycy w drugim pokoleniu, często spokrewnieni z niedobitkami Kuomintangu zbiegłymi z Chin po klęsce nacjonalistów Czang Kai-szeka w 1949 roku. Opium przewozi się, często zaprzęgami mułów, do laboratoriów rafinacyjnych, gdzie przekształca się je w heroinę. Ponad 15 wielkich rafinerii działa w Myanmar. Większość z nich nadzorują partyzanci wierni Khunowi Sa, 58-letniemu wojownikowi, który, jak twierdzą przedstawiciele urzędu do walki z narkotykami (DEA), kontroluje ponad 70 procent heroiny ze „Złotego Trójkąta".

Khun Sa, który jest częściowo Chińczykiem, a częściowo wywodzi się z Shanów i którego prawdziwe nazwisko brzmi Czang Czi-fu, jest dobrze znany władzom amerykańskim. W 1989 roku nowojorski sąd federalny sądził go za usiłowanie przemycenia 3,500 funtów heroiny do Stanów Zjednoczonych w okresie od września 1986 do lutego 1988 roku. Richard Thornburgh, były prokurator generalny USA, nazwał Khuna Sa „największym wytwórcą środków oszałamiających w „Złotym Trójkącie" i „Księciem śmierci dla tysięcy narkomanów".

Ostatnio cena białego proszku u wytwórcy wynosi 4,500 dolarów za kilogram. Cena detaliczna w Nowym Jorku wzrosła do 500 000 dolarów. Wielu azjatyckich handlarzy korzysta z podziemnego systemu bankowego, który trudno wykryć. System ten działa poprzez sieć sklepów jubilerskich, handlarzy złotem, towarzystw handlowych i kantorów wymiany w Azji i na Zachodzie. Posługując się telefonem, zakodowanymi teleksami, a nawet podziemnymi emisjami radiowymi, handlarze swobodnie przekazują pieniądze do różnych krajów Azji, Ameryki Północnej i Europy. W tej dziedzinie dominują Chińczycy.

NIEWOLNICY GANGÓW

W Stanach Zjednoczonych azjatyckie gangi grasują w dzielnicach chińskich. Gangi te noszą różne nazwy: „Biały Tygrys", „Zielony Smok" itp. Niektóre z nich polują na Chińczyków, którzy po masakrze na placu Tienanmen uciekli z Chin na Zachód. Za przemycenie ich z Ameryki Południowej lub Kanady do USA obiecali zapłacić gangom przeciętnie 30 000 dolarów. Po przybyciu na miejsce rzadko który może zapłacić taką sumę. Wówczas dłużnicy stają się prawdziwymi niewolnikami gangów. Muszą zmywać naczynia w kuchniach restauracyjnych, niektórych zmusza się do przewożenia narkotyków na trasie między USA i Azją.

Wzrost podziemnych gangów azjatyckich idzie w parze z drastycznym zwiększeniem liczby azjatyckich imigrantów do USA. Jak wynika z badań amerykańskiego wydziału do spraw imigracji i naturalizacji, gangi azjatyckie stanowią obecnie jeden z najniebezpieczniejszych problemów związanych z przestępstwami popełnianymi przez cudzoziemców. Są one pod wieloma względami bardziej niebezpieczne niż europejskie grupy przestępcze, jak np. mafia. Jak powiedział pewien emerytowany detektyw, należący do Międzynarodowego Stowarzyszenia Badania Przestępczości w Azji, mafia jest niczym wobec zwartości i brutalności niektórych grup azjatyckich.

Opr. **Małgorzata WASILEWSKA** (PAI)

Rozmaitości

RYBY I... POLITYKA

Sprzedawca ryb z Rio de Janeiro znalazł oryginalny sposób na zwiększenie sprzedaży swojego towaru. Sekret jest niezwykle prosty. Zawija on sprzedawane ryby w świeże gazety wydane przez partie o odmiennych przekonaniach niż te, które reprezentuje kupujący.

PRZEPIŁOWALI DOM

W niemieckim mieście Essen jednemu z wysokich budynków groziło zawalenie się z powodu osiadania gruntu. Zazwyczaj w takich przypadkach wysiedla się lokatorów, a dom przeznacza do rozbiórki. Tym razem natomiast zaproponowali zupełnie inne rozwiązanie pozwalające na uratowanie domu. Przecięli budynek od dachu do fundamentów za pomocą ogromnej diamentowej piły, po czym każdą połowę dodatkowo wzmocniono. Niektórzy mieszkańcy w trakcie tej „operacji" nie musieli nawet opuszczać swych mieszkań.

„DIETA" STOMATOLOGA

Angielski stomatolog E. Taylor proponuje swoim pacjentom odżywiać się chłodnymi potrawami a jeszcze lepiej surowymi. Jego zdaniem człowiek jaskiniowy, który nie znał ognia, miał wspaniałe zęby tylko dlatego, że całe pożywienie jadł w stanie surowym. Dla przykładu lekarz demonstruje pacjentom swoje zęby, które wspaniale się zachowały właśnie dzięki temu, że wszystkie potrawy je on w stanie surowym.

W TROSCE O CZYTELNIKA

W maleńkim amerykańskim miasteczku Pine Lake wydawana jest miejscowa gazeta o niewielkim formacie i takim samym nakładzie. Niedawno jednak gazeta ta poważnie zwiększyła swój format. Decyzję o tym redakcja uzasadniła, iż uczyniła to na prośbę czytelników, którzy mieli kłopoty, jak w tak maleńką gazetę zawinąć butelkę whisky.

(PAI)

Miasto Samarra na północ od Bagdadu — to typowe miasto prowincjonalne

NA ZDJĘCIU: spiralopodobny minaret w Samarze zbudowany został w IX wieku naszej ery. Stąd z wysokości 52 metrów wzywano prawowiernych do modlitwy. Obecnie wspinają się nań amatorzy silnych emocji, aby sprawdzić swe możliwości i obejrzeć okolicę.

Fot. **A. Bołmatow** (TASS)

Rady terenowe a problemy prywatyzacji

PIERWSZE KROKI REFORMY

Rozmowa ze starostą gminy ejszyskiej w rejonie solecznickim Janem SONGINEM

— Panie Janie, podczas spotkania grupy deputowanych do Rady Najwyższej RL w Ejszyszkach z przedstawicielami rad i zespołów pracowniczych tuż po zawieszeniu pełnomocnictw Rady rejonowej toczyła się rzeczowa rozmowa o tym, co najbardziej nurtuje ludność, najpilniejszych zadaniach władzy, sposobach rozstrzygnięcia tych zadań. Pamiętam, że pan również zabierał głos, podkreślając, że wśród tych najważniejszych spraw na pierwszy plan siłą rzeczy wysuwa się kwestia prywatyzacji i reprywatyzacji ziemi i innych nieruchomości. Akcentował pan przy tym, że ustalone przez władze najwyższe republiki terminy i etapy dokonania przekształceń własnościowych na wsi są zbyt krótkie, radzej nierealne. O jakich zatem zmianach i dokonaniach możemy dziś mówić konkretnie? Na jakich zagadnieniach skupia uwagę rada gminna, osobiście starosta i jego aparat?

— Chciałbym na wstępie udokładnić, że podczas wspomnianego spotkania z szanownymi deputowanymi z frakcji polskiej chodziło mi jedynie o terminy poszczególnych etapów reformy rolnej, a przede wszystkim o terminy udokumentowania prawa byłych właścicieli ziemi i innych nieruchomości bądź ich bezpośrednich spadkobierców do przywrócenia wszystkich praw majątkowych. Bo w większości wypadków dokumenty się nie zachowały. Po drugie, sporo ludzi wyjechało z naszych stron do innych rejonów i miast Litwy, do Polski, na Białoruś, do Rosji. Do nich wiadomości docierają z opóźnieniem, więc jeżeli ktoś z nich postanowi powrócić na swoje, to po prostu nie zdąży, terminy już upłyną. Po trzecie, dokumentów naszych obywateli trzeba szukać nie tylko w archiwach Litwy, lecz również na Grodzieńszczyźnie, a może i w Polsce. Pożoga wojenna mało nam zostawiła... Nie wiem, czy uwzględniono moje zdanie i moich ziomków w tej kwestii, jednakże mamy w tych pierwotnych ustaleniach pewne korekty: **do 31 stycznia br. przyjmuje się podania od wnuków (jeżeli nie ma rodziców) i współmałżonków dzieci byłych właścicieli ziemi, a dokumenty potwierdzające prawo do własności mają być przedstawione do 31 marca.** Istotne różnice, i to na korzyść właścicieli i ich spadkobierców.

Natomiast co do sedna reformy, to jako rolnik z dziada pradziada, jako obywatel bezpośrednio zainteresowany przywróceniem praw majątkowych i pragnący wrócić na ojcowiznę nie mam i nie miałem żadnych wątpliwości co do dokonywanych przekształceń. Odpowiednio też działamy.

— A wyniki?

— Sumaryczny wynik jest taki: mamy 4000 ha gruntów ornych, łąk i pastwisk plus jeszcze laski i zagajniki. Mamy też 405 podań obywateli RL, a przytłaczającą część stanowią mieszkańcy naszej gminy, którzy pragną odzyskać swoje bądź powrócić i gospodarzyć na ojcowiźnie. 405 podań to ni mniej, ni więcej jak 3870 ha. Właściwie mówiąc, tak zwanego wolnego funduszu już nie mamy, co z kolei komplikuje przydział chociażby 2—3 hektarowych działek dla poszczególnych kategorii mieszkańców gminy, w tym, powiedzmy, dla mieszkańców wioski Amilucja, nie licząc już mieszkańców Ejszyszek, z których poniektórzy też roszczą pretensje i to najczęściej uzasadnione, do podmiejskich areałów.

— Może do tego tematu powrócimy nieco później, a na razie poproszę o szczegóły tych wspomnianych 3870 ha. Mam wrażenie, że imponująca skądinąd liczba hektarów to przysłowiowy gołąb na dachu, a przecież mówimy, że lepiej wróbel w garści...

— O szczegółach może poinformować gminna służba reformy rolnej z Pranasem Jelenskisem na czele. Służba, naszym zdaniem, działa sprawnie, z wielkim poczuciem odpowiedzialności zarówno wobec obywateli, ich podań, jak też przestrzegania obowiązującego ustawodawstwa RL. Nawiasem mówiąc, Jelenskis jest doświadczonym agronomem, przez dłuższy czas pracował w naszym gospodarstwie zespołowym, dobrze zna miejscowe warunki i ludzi, opanował język polski. A że lepiej wróbel w garści... Zgadzam się z tym jak najbardziej. Mam przed sobą listę, i to dość pokaźną, właśnie tych osób, którym przyznano czy też zostanie przyznane prawo na odzyskanie swych posiadłości w ciągu najbliższych dni. Powiedzmy, Antoni Ambrożewicz ze wsi Dumble jakimś cudem zachował niezbędne dokumenty i zaczyna samodzielnie gospodarować na 12 ha gruntów ornych. Stanisław Kuryło powróci na swoje 10 ha, Alfreda Lubianiec uzyska 27 ha i tak dalej...

— Czy wszyscy z tej listy przedłożyli waszej komisji dokumenty?

— Nie, nie wszyscy. Jednakże nasza służba reformy rolnej dysponuje już takimi aktami, planami i wykresami sporządzonymi przez przysięgłych mierniczych jeszcze sprzed 1939 r., z jakich w sposób niepodważalny wynika, że przykładowo Józef Sakowicz z całkowitym uzasadnieniem domaga się zwrotu 38 ha ziemi ornej i łąk oraz 31 ha lasu, Józef Urbanowicz otrzyma swoje 10 ha, ziści się marzenie Michała Mickiewicza o swoich 8 ha, a rodzina Genowefy Grygorowicz czy Józefy Krupowicz uzyskają też swoje własne po 27 i 10 ha odpowiednio. A to już nie gołąb na dachu. Czy mam kontynuować dalej?

— Przekonał mnie pan, panie Janie, że kwestia przekształceń własnościowych rzeczywiście ruszyła z miejsca i nabiera obrotów we właściwym kierunku. Pozostaje tylko pytanie: skąd te plany, wykresy, akta?

— A właśnie! Zawdzięczamy to osobie, której nazwisko brzmi: agronom Karol Sławiński, oddany ziemi naszej człowiek, ktory niestrudzenie pracował dla jej dobra i dobra ludzi ją uprawiających. W różnych instancjach i placówkach rolnych byłego rejonu ejszyskiego. Rozumiał zapewne, jakie czyha nań niebezpieczeństwo, a mimo to świętej pamięci pan Karol zachował te dokumenty, bo niezbicie wierzył, że będą potrzebne ludziom. Po nim pieczołowicie przechowywała ten skarb jego rodzina. Prawdziwe poświęcenie człowieka, o którym ludzie powinni dziś wiedzieć i wspominać z wdzięcznością w całej naszej gminie, a zwłaszcza w takich wioskach, jak Korklinie, Okle, Dzimitry, Poniеździl, bo akurat stąd mamy najwięcej rolników, którym pozytywne załatwienie ich podań o przywrócenie ziemi nie napotyka większych trudności.

— To zdanie starosty czy służby reformy rolnej? A co na to nadrzędne instancje, w tym służba rejonowa?

— Dokumenty, jakie przechował K. Sławiński, w rejonie również uznano za autentyczne i ważne dla odzyskania ziemi i innych nieruchomości.

— Można jedynie pogratulować ludziom z pańskiej listy i życzyć im powodzenia w prowadzeniu gospodarki na swoim. Jak zarysowuje się sprawa większości z tych 405 obywateli i ich rodzin, którzy złożyli podania?

— Czekamy na odpowiedzi z archiwów, a jednocześnie tłumaczymy ludziom, jaki jest tryb postępowania, jakie należy podjąć kroki w razie negatywnej odpowiedzi. Ustawa przecież zakłada, że dalej można zwrócić się do sądu, mając oczywiście świadków, pewne dowody co do słuszności swych pretensji.

— Czy w tej kwestii zwracają się do gminy, jej służby reformy rolnej byli mieszkańcy waszych wiosek i chutorów?

— Często i gęsto. Z sąsiedniej Białorusi, Polski. Tłumaczymy, jakie są założenia reformy, a przede wszystkim klauzule co do obywatelstwa RL. Natomiast jeżeli zwraca się człowiek z jakiegoś regionu Litwy, który pochodzi z naszych stron i zadeklarował przyjęcie obywatelstwa Litwy, to chętnie bierzemy tę sprawę na swój warsztat. Zwłaszcza jeżeli człek sam chce pracować na swej ziemi.

— Dla przykładu?

— Proszę. Powiedzmy, w Kownie obecnie mieszka Zenon Gustaw Wielkaniec, który pochodzi z naszej wioski Songiniszki. Pragnie powrócić na swoje 15 ha i samodzielnie prowadzić gospodarkę. Dokumentów jednak nie ma, nie zachował. Więc w trybie pilnym poprosiliśmy służby archiwalne o ich odnalezienie. Chodzi o to, że człowiek zadeklarował prowadzić gospodarkę już w 1992 roku. Czy weźmy siostry Nadieżdę Łukaszewicz i Marię Walicką z Wilna, pragną one po matce uzyskać w pobliżu wsi Zegaliszki 6,3 ha, przy czym na 1 ha na razie gospodarzyć samodzielnie, a 5,3 ha tymczasowo przekazać do spółki. Czy znowu Wanda Wiedernikowa z Nowych Święcian, z domu podejszyskich Rozanów — chodzi jej o odzyskanie 3,75 ha gruntów uprawnych. Podania tych osób, jak też analogiczne sprawy innych obywateli RL załatwia się w ustalonym trybie.

— Powróćmy jednak do aktualnych mieszkańców gminy, w tym do wspomnianej już wsi Amilucja...

— Los zrządził, że tu, faktycznie na pustkowiu, powstał onegdaj ośrodek Ejszyskiej SMT, to znaczy stacji maszynowo-traktorowej. Przywieziono tu kilka domów „rozkułaczonych" chłopów, zbudowano warsztaty, magazyny, bazę materiałów pędno-smarowych. Po zlikwidowaniu SMT ośrodek przekształcono w siedzibę melioratorów, a jeszcze później zarząd melioracji przeniesiono do Solecznik, natomiast wielu tych ludzi, którzy przez całe życie obrabiali ziemię bądź naprawiali sprzęt techniczny, pozostało z rodzinami w tejże Amilucji, mając do dyspozycji tylko działki przyzagrodowe. Złożyli oni podania: dajcie nam chociażby po 3 ha. Niestety, zanim nie wyklaruje się ostatecznie kwestia odzyskania swoich posiadłości przez byłych właścicieli bądź ich spadkobierców, nie możemy zadośćuczynić ich prośbom. Jak na razie kierowca z melioracji Czesław Mikszo i jego żona jako sezonowy pracownik otrzymali tylko 2 ha ziemi, traktorzysta Jan Rozmysłowicz, który jest jednocześnie deputowanym do Rady Gminnej, jak też kierowca Franciszek Denkowski i inni są w jeszcze gorszej sytuacji. Ale podkreślam: jesteśmy zdania, że to tylko tymczasowy stan, który powinien ulec zmianie na lepsze.

— W jaki sposób?

— Mówiłem już, że pozostaje nam do dyspozycji paręset hektarów wolnego funduszu. Dochodzą czy też dojdą do tego pokaźne areały gruntów byłych właścicieli, którzy nie palą się do samodzielnej pracy na roli, wolą otrzymać kompensatę. Podania o to złożyło 38 osób.

— Większość zatem stanowczo pragnie odzyskać swoje i prowadzić swój interes samodzielnie. Znowu takie same pytanie: w jaki sposób?

— To już troska samych gospodarzy, temat innej rozmowy. Dotyczy to bowiem takich problemów, jak likwidacja kołchozu „Ejszyszki", spłata jego długów i pożyczek, wycena i może wysprzedaż takich obiektów, jak fermy, warsztaty, magazyny, kotłownia, wieże silosowe i inne obiekty, sprzęt techniczny, bydło, trzoda chlewna itd. Było to jedno z zamożniejszych gospodarstw rejonu. A jeszcze taki aspekt: w myśl ustawodawstwu każdy z tych, kto od 10 lat pracował w kołchozie, ma prawo otrzymać po 2 tys. rubli za każdy rok pracy. Mamy 340 emerytów. Rodziny Mickiewiczów, Dokudowiczów, Mikuliczów, Kolendów, Bykowskich, Gabrylewskich, Żukowskich i wielu innych legitymują się stażem, który „pociągnie" do 100 tysięcy rubli z nawiązką. Słowem, problemów mamy co nie miara, ale powtarzam, to już raczej nie nasze sprawy.

— Czyli pan, jako starosta woli ograniczyć się do roli postronnego obserwatora?

— Nie. To przecież są nasi ludzie i ich rodziny, a ich życie i losy jak najbardziej obchodzą całą radę i mnie jako starostę. Chciałem powiedzieć, że świadomie i rzeczywiście dobrowolnie zadecydują o wszystkim sami mieszkańcy — zarówno ci, którzy chcą gospodarzyć i żyć samodzielnie, jak też ci, którzy już teraz myślą o spółkach. Jak na razie można mówić o pewnych zarysach spółek w Wiszkuńcach, Wielkańcach, Matejkańcach, Towsiunach, na dobrych torach jest spółka w Ejszyszkach, gdzie od lat działała placówka tak zwanej produkcji pomocniczej, wykonywała różne zamówienia potentatów wileńskich. Otóż, personel tej placówki z Czesławem Cilindziem już w najbliższych dniach załatwi wszystkie formalności i zostanie jej właścicielem. Zespół poszukuje nowych możliwości i kontaktów, w tym z Polską.

Ludzie sami zadecydują o swojej przyszłości, natomiast zadanie i rady i starosty polega na tym, by decyzję podejmowano rzeczywiście dobrowolnie, przestrzegając przy tym litery i ducha prawa naszej republiki.

— Dziękuję i życzę powodzenia.

Rozmawiał
Michał ŁAWRYNIEC

Kto wiosną będzie siał?

W rejonie wileńskim chęć gospodarowania indywidualnego wyraziło 6.850 osób. Pragną odzyskać na własność 56,5 tys. ha ziemi.

A więc do wiosny przybędzie [illegible] rolników, natomiast [illegible] każdemu przypadnie pod dostatkiem nasion, sprzętu technicznego. Czy ziemia nie będzie leżała odłogiem? Czy zostaną obsiane pola nie tylko spółek, ale również rolników indywidualnych? Z takimi pytaniami zwróciłam się do agronoma naczelnego rejonu wileńskiego F. **KOMAROWSKIEGO.** Powiedział on:

— Wiosną obsiejemy wszystkie pola. W gospodarstwach jesteśmy już przygotowani. Znamy powierzchnię orną rejonu, wiemy, ile trzeba nasion. Wszak zmienia się nie powierzchnia gruntów, lecz tylko forma własności. Przygotowaliśmy pod dostatkiem nasion na cały areał — 4928 ton. Jest to podstawowy fundusz nasion upraw zbożowych i fundusz asekuracyjny. Rolnika zaopatrzy w nasiona gospodarstwo za dostępną cenę. Nawozy również będzie można nabyć przez gospodarstwa. Najwięcej pomocy potrzebują ci, którzy gospodarują pierwszy rok. 65 rolników, którzy samodzielnie pracują drugi i trzeci rok, zaopatrzyło się już dostatecznie na własną rękę w nasiona i sprzęt techniczny. Nie będzie zadania, ile siać jarowizny czy sadzić ziemniaków, areały zasiewów będą regulowały ceny skupu.

Bardzo brakuje części zamiennych i wiosną będziemy mieli duże trudności. Dla wsi chcemy utworzyć służbę serwisu sprzętu technicznego, bez niej bowiem rolnik i wieś nie mogą teraz egzystować. Służby byłego zjednoczenia „Agrochemia" i melioratorzy oferują swe usługi rolnikom, ale po podrożeniu sprzętu technicznego, paliw również usługi podrożały.

I. WEDRICKIENE,
kor. ELTA

30-lecie kowieńskiej „Kotwicy"

Jak już informowaliśmy, ubiegłej soboty święcili swoje uroczystości jubileuszowe. Polski Zespół Folklorystyczny w Kownie „Kotwica" („Inkaras") już dawno wyrósł z małolatka, teraz — żegnał się niejako ze swym wiekiem młodzieńczym, stuknęła trzydziestka, a to już dojrzałość.

Dojrzałość także twórcza, bo po latach prób i poszukiwań w łączeniu różnych gatunków (dramatyczny zespół dziecięcy, chór, grupa taneczna, estrada) wszystko to się splotło w jedną całość. Tworzą spektakle tematyczne w oparciu o słowo, pieśń, taniec, a w sukurs im idzie kapela (grają profesjonaliści — za Bóg zapłać, a grają w tym zespole dlatego, że mu sympatyzują). Do tych spektakli („Dożynki", „Noc Świętojańska", „Zjazd Rodzinny") teksty piszą sami. Piosenki — także „zbierają". Nie, nie wszystkie są oparte na miejscowym folklorze, bo są i takie, które w polskich domach dawniej częściej się śpiewało. W domach w Kownie i w Wędziagole, w Bobtach i Kiejdanach, ale i w Wilnie, ale i w Podbrzeziu, czy Landwarowie...

Mam chusteczkę haftowaną
Co ma cztery rogi,
Kogo kocham, kogo lubię
Rzucę mu pod nogi...

Któż z naszych babć i dziadków tego nie zna? Teraz do Kowna na uroczystości jubileuszowe „Kotwicy" przybyli wilnianie i goście z Ladwarowa mieli okazję nie tylko „Kotwicy" posłuchać i pooglądać, ale i razem z nią pośpiewać, no i powspominać o czasach dawnych, które im tak szybko zleciały. O młodości, miłości, zalotach, zabawach „w chusteczkę, co ma cztery rogi".

Oczęta miała niebieskie
I główkę z bujną grzywką,
Rozmawialiśmy „ty na ty",
Mieszkałem naprzeciwko...

Dziewczęta w tym zespole mają też oczy przeważnie niebieskie, chłopacy — „bujne grzywki". Ta tańcząca, śpiewająca i przygrywająca młodzież pięknie harmonizuje ze starszym pokoleniem. I na tym może polega największa zasługa zespołu, że nie przeprowadzano tu rygorystycznego podziału na: zespół ludzi sędziwych i młodych. Przedstawienie „Zjazd Rodzinny" jak ulał pasowało do obchodów jubileuszowych. Wszyscy tu byli razem. Ci — twórczo aktywni — na scenie. Oraz na widowni dawni członkowie zespołu (po finale przedstawienia również zostali zaproszeni na scenę.

Spektakl „Zjazd Rodzinny" zbudowali na zasadzie „rodzinnego domu na scenie". Do tego domu, w którym liczna rodzina poczyniła już wszystkie przygotowania na cześć gości — pozwolono wejrzeć także nam, widowni. Wejrzeć — to znaczy być razem z nimi, przysłuchać się ich pogwarkom, piosenkom, przyjrzeć się zabawie tanecznej — i wziąć w tym udział.

Nie wysilają się na aktorstwo, są sobą i z sobą, a także z nami — ich serdecznymi gośćmi.

Wszystko to wytwarza klimat autentycznej swojskości, prostoty. Ale — nie banalności bynajmniej. Gospodyni i Gospodarz (Prowadzący) zapraszają nas w swoje progi, częstują, opowiadają o sobie, przedstawiają członków swojej rodziny, zachęcają młodzież do tańca. W tych opowieściach są jakieś przygody, zdarzenia, z których czasem wynika, że i ślad Wieszcza dotąd jest tu świeży. Ktoś w nocy przez puste pole szedł (albo przez gęsty las) aż oto zjawa jakaś, przeraźliwie biała przed nim wyrasta i już — już ma go schwytać, ale, jak myślicie? — kto to był? — otóż zwykła koza. To tylko zabawa w romantyzm, bo realia są twarde...

...Styczeń 1992, za oknami mróz, a tu, na scenie, tancerzom pot ścieka z twarzy. Za ciasno im na tych deskach, jak i tym, co przygrywają, jak i tym, którzy śpiewają, bądź tylko w milczeniu przysłuchują się temu, co się w ich „domu" dzieje. Za ciasno, ale to ich scena, służy im wiernie przez trzy dziesiątki lat. To ich Dom Kultury — przy zakładzie „Inkaras".

Stąd właśnie nazwa — „Kotwica", dla obcego trochę mylna, bo wiadomo, że Kowno nie Kłajpeda. Ale w ich przypadku kotwica stała się jakby symbolem. Z wdzięcznością wspominają Szczecin i tamtejszą publiczność. W Szczecinie zarzucili swoją „kotwicę". Teraz, w gronie przybyłych witają także gościa z Gdańska, który zauroczony nimi przyobiecuje solennie, że i w Gdańsku także niebawem „kotwicę" zarzucą. Daj Boże, bo okazję wyjazdów do Polski mają nader rzadką.

„Zjazd rodzinny"

Teksty do spektakli pisze przeważnie, jak też te spektakle reżyseruje Lukrecja Nawicka, młoda, z dużym wyczuciem artystycznym kobieta, na domiar — o wielkim uroku osobistym mająca ponadto nie byle talent organizatorski. Lukrecja wyrosła w tym zespole, do którego przychodzą także jej matka i córeczka. Uczestniczą tu całe rodziny, zatem pani Lukrecja zna doskonale radości i kłopoty kaźnego. Nie tylko zna, ale wczuwa się w nie całym swym młodym sercem. Teraz, na obchodach jubileuszowych pamiętała o każdym — i młodym i starym, jak też o przybyłych gościach.

Pani Regina Gauczowa, weteranka zespołu jest teraz wobec mnie w roli kronikarza. Ludzie? Proszę zanotować:

Zienkiewiczowie — Regina i Marian, Zofia Nomejko razem z wnuczką. Walukiewiczowie — długo do zespołu chodzili, teraz wnuczka chodzi. Genowefa nazywa się tu Lidia — Praniewicz, rodzina Pacowskich — Etwicy" się pojawić, bo wiadomo — scena wiąże. A jak nie scena, to ekran. Z panem Wojtkiem widz wileński spotyka się na małym ekranie, w programie polskim Litewskiej TV. Teraz w Kownie pan Wojciech jest w roli podwójnej — i zespolaka, i dziennikarza TV.

...Na scenie — sędziwy staruszek z błyskiem w oku i sumiastym wąsem, a obok maleńka dziewczynka, wyraz buzi skupiony, a oczu — badawczy. Tu — schyłek życia, a tu — jego początek. Na innych scenach jest zazwyczaj inaczej — uśmiechnięte dziecko i zadumany starzec. Tutaj — odwrotnie, bo naturalnie. Starzec — afirmacja schodzącego życia, w którym wiele doświadczył, a które go nie złamało. Dziecko — próba zrozumienia życia, zagadka przyszłości...

Cj wszyscy tu ludzie emanują niezwykłym ciepłem, serdecznością. Te dobre, szczere, uśmiechnięte twarze uczą innych jakby inaczej spojrzeć na rzeczywistość, w której obok zła jest przecież zawsze dobro.

...Ten sędziwy staruszek z żywym błyskiem w oku siedzi teraz vis a vis mnie przy suto zastawionym jubileuszowym stole. Pośrodku nas płonie świeca, dodatkowy tu symbol. Billewicze, Butrymowie, Gasztowtowie... ciśnie się przez myśl bogata galeria bohaterów Sienkiewiczowskiego „Potopu" z dawnego szlacheckiego zaścianku. Ta swada, ten błysk w oku... A pan to chyba spod Kiejdan będzie? — zagaduję staruszka. Zdumione spojrzenie — „a skąd pani to wie?"

Skąd? Znikąd. Po prostu w tych oczach i w tym wąsie Kiejdańszczyznę ma wypisaną. Julian Butkiewicz. W tym zespole jest „odtąd, odkąd ten zespół jeszcze nie istniał". Artysta, a jakże. Ale nie tylko. Pan Julian Butkiewicz — to skrzętny kronikarz zespołu. Wszystkim piszącym o „Kotwicy" polecam na przyszłość zwracać się do tego Seniora. (Życzę Mu jeszcze długich, długich lat życia).

Słów parę o gościach. Serdecznie „Kotwicę" witały polskie zespoły wileńskie. Wiązanki składano na ręce pani Lukrecji Nawickiej. Dosłownie tonęła w kwiatach. Wzruszający był moment, kiedy powoli z tych wiązanek się uwalniała, przekazując je weteranom zespołu wchodzącym z sali widowiskowej na scenę (wieloletniemu kierownikowi chóru panu Szyłobrytowi przypadła wiązanka Wileńskiego Polskiego Zespołu Teatralnego przy Klubie Pracowników Medycyny).

A my — goście — zostaliśmy także obdarowani — okazjonalnymi medalami ceramicznymi pięknie sprojektowanymi.

Stać będzie kraj nasz cały...

Trzeba było widzieć, jak na te słowa pan Julian Butkiewicz zerwał się ze swego krzesła i dumnie, „na baczność" się wyprężył. Ha, Stary Wiarus. Za nim zerwali się wszyscy, ponad setka osób.

Każdy z nas ma w duszy i sercu swój hymn.

Alwida ROLSKA

NA ZDJĘCIACH: śpiewa kowieńska „Kotwica" („Zjazd Rodzinny"); reżyser Lukrecja Nawicka: „Cieszymy się, że jesteście dziś wszyscy razem z nami"; „Kotwicę" pozdrawia prezes ZPL, onże — kierownik artystyczny zespołu „Wileńszczyzna" Jan Mincewicz; pan Julian Butkiewicz z Kiejdańszczyzny — Senior zespołu i junlorka — Margaryta Nawicka, córka Lukrecji (na drugim planie — wieloletnie członkinie i członkowie zespołu).

Fot. Walery Charin

Ustawa Republiki Litewskiej o SPÓŁKACH AKCYJNYCH

Projekt umowy w sprawie subskrypcji akcji przygotowuje, zarząd, który publikuje i ponosi odpowiedzialność za prawidłowość danych. Jeżeli subskrybent akcji wnosi nieodpłatne lub nie wszystkie wyszczególnione w punktach 8 i 9 dane, spółka akcyjna może w trybie jednostronnym sporządzać umowę w sprawie subskrypcji i zwrócić wpłaty.

2. Na żądanie subskrybenta akcji spółka powinna zwrócić mu wpłaty, jeżeli:

1) wysokość kapitału założycielskiego zwiększono z naruszeniem niniejszej ustawy;

2) w umowie zarząd spółki podał nieistniejące lub nie wszystkie wyszczególnione w punktach 1—7 części drugiej niniejszego artykułu dane.

4. Subskrybent nie może wycofać się swych zobowiązań płatniczych wobec spółki, spółka natomiast nie może subskrypcji akcji przez osobę ogłosić za nieważną po tym, gdy spółka albo zwiększenie jej kapitału założycielskiego zostały zarejestrowane.

5. Pierwszeństwo akcjonariusza w zakupie nowych akcji spółki umożliwia mu subskrybowanie akcji, których wartość nominalna jest proporcjonalna do wartości nominalnej akcji, jakie on posiada. Termin, w ciągu którego akcjonariusze mogą zrealizować to prawo, nie może być krótszy od 30 dni.

Artykuł 40. Opłata akcji

1. Opłata akcji jest opłaceniem kosztów ich emisji w pieniądzach albo pokryciem wkładami niepieniężnymi (majątkowymi) akcjonariuszy. Wkładami niepieniężnymi (majątkowymi) mogą być tylko te walory, które są podmiotami na prawach własności.

2. Emitowane przez powstającą spółkę akcje muszą być opłacone w całości w terminie wskazanym w statucie lub umowie w sprawie subskrypcji akcji, przy tym nie może on przekraczać 2 lat od dnia rejestracji spółki. Termin opłaty nowych akcji nie może przekraczać jednego roku od dnia rejestracji zwiększania kapitału założycielskiego.

3. Przy opłacaniu akcji gotówką akcjonariusz subskrybując je powinien wpłacić co najmniej 1/4 wartości nominalnej akcji. Osoba, która nie wpłaciła w tym czasie ustalonej kwoty czy pieniędzy, uważana jest za taką, która nie zawarła umowy w sprawie subskrypcji akcji. W razie opłacania kosztów emisji akcji w postaci wkładów niepieniężnych (majątkowych) zabroniona jest opłata częściami (etapami).

4. Wartość wkładów niepieniężnych (majątkowych) ustala rewident albo inna wyznaczona przez zarząd (założycieli) osoba albo powołana przez nie komisja. Podczas oszacowania wartości wkładów niepieniężnych (majątkowych) mogą być uwzględniane wydatki, jakie pochłonęła ich ocena i przekazanie. Po zatwierdzeniu przez zebranie ogólne oceny wkładów niepieniężnych (majątkowych) akcje uważa się za opłacone.

5. W przypadku, gdy w umowie w sprawie subskrypcji akcji nie zostały ustalone konkretne terminy ich opłaty, to terminy (etapy) spłacenia wpłat (wpłat częściowych) za akcje ustala zarząd. O terminie uiszczania wpłat powiadamia się akcjonariusza lub podaje się do powszechnej wiadomości co najmniej trzy razy: pierwszy raz nie później niż o dwa miesiące, po raz trzeci — nie później niż o 10 dni przed ostatnim dniem wniesienia wpłat.

6. W razie, gdy akcjonariusz w ustalonym terminie nie uiści wpłat, które subskrybował, spółka akcyjna ma prawo:

1) po upływie 30 dni od zakończenia terminu opłacenia akcji sprzedać je dłużnikowi, który subkrybował na aukcji albo upłynnić je według wartości realnej (zgodnie z kursem). W razie sprzedaży akcji według wartości niższej w porównaniu z wysokością zadłużenia wobec spółki osoby, która subskrybowała akcje, spółka ma prawo zażądać od niej zapłacenia różnicy. Jeżeli uzyskana kwota przekracza zadłużenie, różnica musi być zwrócona tej osobie;

2) zażądać od akcjonariusza, nie wykonującego zobowiązań, opłacenia 10 proc. rocznie kary od niespłaconej sumy, jeżeli czegoś innego nie przewidują statut albo umowa w sprawie subskrypcji akcji, i ściągnąć nie spłacone kwoty w trybie sądowym.

Artykuł 41. Zwiększenie kapitału założycielskiego

1. Spółka może zwiększyć kapitał założycielski zgodnie z uchwałą zebrania ogólnego, przyjętą 2/3 głosów, poprzez emitowanie nowych akcji albo zwiększenie nominalnej wartości wyemitowanych akcji. Nowe akcje za pieniądze spółka może emitować wyłącznie w przypadku całkowitego opłacenia jej kapitału założycielskiego (na podstawie wartości emisji akcji ostatniego wydania).

2. Zgłoszenie do rejestracji wzrostu kapitału założycielskiego przedstawia się samorządowi terenowemu po subskrybowaniu wszystkich akcji i wpłaceniu początkowych składek.

3. Zmieniony statut spółki może być przerejestrowany jednocześnie z rejestracją zwiększonego kapitału założycielskiego.

4. Kapitał założycielski spółki uważany jest za zwiększony dopiero po jego rejestracji. W razie odmowy zarejestrowania zwiększenia kapitału założycielskiego spółka po usunięciu przyczyn odmowy może przedstawić nowe zgłoszenie. Spory dotyczące rejestracji zwiększenia kapitału założycielskiego rozpatruje sąd.

5. Jeżeli w ciągu 6 miesięcy od chwili przerejestrowania statutu nie zarejestrowano zwiększenia kapitału założycielskiego, to kapitał założycielski nie jest uważany za zwiększony. W takim wypadku wpłaty muszą być zwrócone.

6. Decyzja dotycząca emisji uprzywilejowanych akcji nowej klasy może być podjęta w razie zaaprobowania jej przez 2/3 głosów uczestniczących w zebraniu właścicieli uprzywilejowanych akcji, w tym również właścicieli akcji, które nie uprawniają do głosowania.

Artykuł 42. Zwiększenie kapitału założycielskiego dzięki dodatkowym składkom akcjonariuszy

1. Zwiększyć kapitał założycielski spółki dzięki dodatkowym składkom akcjonariuszy można wyłącznie przez emitowanie nowych akcji.

2. Niewypłacalnej spółce akcyjnej zabrania się otwartego rozpowszechniania nowych akcji. Akcje te może ona oferować jedynie swym akcjonariuszom.

3. Statut spółki może przewidywać zwiększenie kapitału założycielskiego poprzez emisję nowych akcji dzięki dodatkowym składkom i przez sam zarząd. Takie prawo daje się mu na okres nie więcej niż 4 lat, po którego upływie zebranie ogólne może mu dać takie prawo powtórnie.

4. Kapitał założycielski spółki może być zwiększony poprzez emisję nowych akcji, przeznaczonych do wymiany na obligacje wymienialne.

Artykuł 43. Zwiększenie kapitału założycielskiego dzięki środkom spółki

1. Kapitał założycielski może być zwiększony na podstawie uchwały zebrania ogólnego kosztem rezerwowego funduszu zysków albo rezerwowego funduszu kapitału poprzez emitowanie nowych akcji, przekazywanych bezpłatnie akcjonariuszom bądź poprzez podniesienie wartości nominalnej emitowanych wcześniej akcji.

2. Uchwałę w sprawie zwiększenia kapitału założycielskiego zebranie ogólne przyjmuje na podstawie bilansu buchalteryjnego, sporządzonego nie wcześniej niż o 30 dni przedtem.

3. Zabrania się zwiększania kapitału założycielskiego spółki kosztem rezerwowego funduszu kapitału i rezerwowego funduszu zysków zanim nie zostaną pokryte straty spółki, obliczone w bilansie buchalteryjnym.

4. Do zgłoszenia w sprawie rejestracji zwiększenia kapitału założycielskiego spółki kosztem jej środków musi być załączony bilans buchalteryjny.

5. W razie zwiększenia przez spółkę kapitału założycielskiego kosztem rezerwowego funduszu kapitału i rezerwowego funduszu zysków akcjonariusz ma prawo bezpłatnie otrzymać nowe akcje spółki, których ilość jest proporcjonalna do nominalnej wartości posiadanych przezeń akcji, jeżeli czegoś innego nie przewiduje statut lub niniejsza ustawa.

6. W razie zwiększenia przez spółkę kapitału założycielskiego kosztem rezerwowego funduszu kapitału i rezerwowego funduszu zysku wpłaty właścicieli nie opłaconych w pełni akcji zwiększają się proporcjonalnie do opłaconych części kosztów emisji ich akcji.

7. Po zarejestrowaniu zwiększenia kapitału założycielskiego zarząd powiadamia akcjonariuszy w ustalonym przez statut trybie o trybie nabywania nowych akcji. Jeżeli w ciągu roku od dnia zawiadomienia akcjonariusze nie zażądają akcji, to spółka ma prawo upłynniać je według własnego uznania.

8. Nowe akcje zapewniają akcjonariuszom równocześnie z innymi posiadającymi akcje tej samej klasy akcjonariuszami jednakowe prawa do otrzymania dywidendy za ten rok gospodarczy, w którym zostały wyemitowane nowe akcje, jeżeli czegoś innego nie przewiduje statut spółki.

Artykuł 44. Zmniejszenie kapitału założycielskiego

1. Kapitał założycielski może być zmniejszony na podstawie uchwały zebrania ogólnego, przyjętej 2/3 głosów. Jeżeli spółka ma wyemitowane akcje różnych klas, to zebranie ogólne może zmniejszyć kapitał założycielski w razie, gdy taką uchwałę poprą właściciele akcji poszczególnych klas (w tym również nie uprawnionych do głosowania) 2/3 głosów uczestniczących w zebraniu właścicieli akcji każdej z tych klas.

2. Kapitał założycielski może być zmniejszony w celu:

1. Wypłacenia akcjonariuszom wolnych środków spółki;

2) Wyrównania różnicy pieniędzy własnymi aktywami spółki i wysokością kapitału założycielskiego zaistniałej w wyniku strat.

3. Kapitał założycielski może być zmniejszony wyłącznie następującymi sposobami:

1) obniżeniem wartości nominalnej akcji;

2) anulowaniem akcji.

W razie zmniejszania kapitału założycielskiego spółka powinna przede wszystkim anulować posiadane własne akcje.

4. Uchwała w sprawie zmniejszenia kapitału założycielskiego powinna być podana do uprzedniej wiadomości trzykrotnie z odstępami co najmniej 30 dni albo powinna być podana do wiadomości każdego akcjonariusza i wierzyciela spółki.

5. W razie zmniejszenia kapitału założycielskiego spółka powinna udzielić dodatkowych gwarancji, związanych z wykonywaniem swych obowiązków, na żądanie każdego wierzyciela.

6. Zgłoszenie w sprawie rejestracji zmniejszenia kapitału założycielskiego przedstawia się samorządowi terenowemu nie wcześniej niż o 6 miesięcy po pierwszym i o 30 dni po trzecim podaniu do powszechnej wiadomości albo w ciągu trzech miesięcy od podania do wiadomości wszystkich akcjonariuszy i wierzycieli oraz udzieleniu dodatkowych gwarancji na żądanie wierzycieli. Niniejsze przepisy nie są stosowane w razie, jeżeli kapitał założycielski jest zmniejszany poprzez anulowanie akcji spółki, które spółka zakupi kosztem czystego zysku albo rezerwowego funduszu zysków, jak też nabytych przez nią bezpłatnie. W razie, gdy samorząd terenowy odmówi w sposób umotywowany

(Dokończenie na str. 6)

(Dokończenie. Początek patrz w nr 18, 19.

ZATWIERDZONE UCHWAŁĄ RZĄDU REPUBLIKI LITEWSKIEJ Nr 30 Z 21 STYCZNIA 1992 R.

Tryb zakładania inwestycyjnych spółek akcyjnych

1. Inwestycyjne spółki akcyjne zakładane są w celu zarządzania prywatyzowanym majątkiem państwowym nabytym na akcjach albo nabywaniem akcji w drodze publicznej subskrypcji, jak też nabytym majątkiem oraz wykonywaniem operacji z nabytym prywatyzowanym majątkiem (akcjami).

Przepisy tego trybu regulują tylko to, czym inwestycyjna spółka akcyjna różni się od innych spółek akcyjnych. We wszystkich innych przypadkach, jakich nie wskazano w tym trybie (zakładając, reorganizując i likwidując inwestycyjne spółki akcyjne), należy kierować ustawami Republiki Litewskiej, uchwałami rządu Republiki Litewskiej, innymi aktami normatywnymi.

2. Założyciele inwestycyjnej spółki akcyjnej (dalej nazywana spółką) przed rozpoczęciem subskrypcji akcji spółki powinni zarejestrować w Ministerstwie Finansów emisję akcji.

3. Po zarejestrowaniu spółki, zanim przed rozpoczęciem emitowania do obiegu jej akcji (tymczasowych świadectw akcjonariusza) powinni przedstawić Ministerstwu Finansów (w ustalonym przez nie trybie) wzory i rekwizyty emitowanych akcji (tymczasowych świadectw akcjonariusza) spółki.

3. W nazwie spółki (imieniu firmy) powinny być słowa „inwestycyjna spółka akcyjna" (ISA).

4. Spółka po zarejestrowaniu swego statutu może otworzyć w bankach Republiki Litewskiej następujące konta:

4.1. rozliczeniowe, na których gromadzi się i wydatkuje wpływ oraz wydatki działalności komercyjno-gospodarczej spółki;

4.2. inwestycyjne, na które przelewa się środki inwestycyjne (państwowe jednorazowe wypłaty oraz inne docelowe kompensaty i pieniądze nie przekraczając ustalonych kwot), znajdujące się wyłącznie na osobistych kontach inwestycyjnych osób, które nabyły akcje spółki.

Nie mniej niż 80 proc. środków przekazanych na konto inwestycyjne spółki musi być wykorzystane na zakup akcji prywatyzowanych przedsiębiorstw. Placówka bankowa, w której otwarto konto inwestycyjne spółki, kontroluje, aby przestrzegano tych warunków.

5. W umowie w sprawie subskrypcji akcji spółki mają być wskazane:

5.1. rejestracja emisji (wydania) akcji spółki (rekwizyty zezwolenia Ministerstwa Finansów na ogłoszenie publicznej subskrypcji akcji);

5.2. przywileje założycieli, jeżeli są przewidziane w statucie spółki;

5.3. tryb opłacania akcji, w którym musi być przewidziane, że:

5.3.1. akcje zakładanej spółki muszą być opłacone do dnia rejestracji spółki (albo od razu w czasie subskrypcji akcji, jeżeli przewiduje to statut spółki);

5.3.2. założyciele opłacają akcje gotówką (nie ze środków konta inwestycyjnego), wkładami majątkowymi (nie pieniężnymi) i środkami z własnych osobistych kont inwestycyjnych) w części bilansowej pieniędzmi ewidencyjnymi i w części niebilansowej ewidencyjnymi państwowymi jednorazowymi wypłatami i innymi kompensatami docelowymi);

5.3.3. inne osoby subskrybujące akcje opłacają cenę emisji akcji środkami z własnych osobistych kont inwestycyjnych (w części bilansowej pieniędzmi ewidencyjnymi i w części niebilansowej ewidencyjnymi państwowymi jednorazowymi wypłatami oraz innymi kompensatami docelowymi), jak też pieniędzmi (nie ze środków konta inwestycyjnego), jeżeli przewiduje to statut spółki;

5.4. tryb rozdzielania akcji między subskrybentów. Jeżeli akcji subskrybowano więcej niż przewidziano ich emitowania, musi być zwiększany kapitał założycielski spółki, aby wykonać wszystkie umowy w sprawie subskrypcji akcji.

6. Akcje spółki mogą być tylko imienne. Założyciele mogą nabyć również uprzywilejowane akcje imienne, jeżeli przewiduje to statut spółki. Cena emisji akcji może być wyższa od ich wartości nominalnej nie więcej niż o 10 proc.

7. Jeżeli akcjonariusze spółki (również założycielej opłacają subskrybowane akcje (emitowane przy zakładaniu spółki albo zwiększaniu jej kapitału założycielskiego dzięki dodatkowym wkładom akcjonariuszy) wkładami majątkowymi i pieniężnymi (nie z konta inwestycyjnego), ogólna kwota takich wkładów nie powinna przekraczać 20 proc. kapitału założycielskiego spółki. Tego warunku nie stosuje się po zakończeniu terminu wykorzystania państwowych jednorazowych wypłat i innych docelowych kompensat na nabywanie prywatyzowanego majątku państwowego.

8. Inwestycje spółki do innych inwestycyjnych spółek akcyjnych nie mogą przekraczać 10 proc. kapitału założycielskiego tych spółek, natomiast inwestycje do przedsiębiorstw prywatyzowanych poprzez publiczną subskrypcję akcji nie mogą przekraczać 50 proc. kapitału założycielskiego tych przedsiębiorstw.

9. Wartość nabytych prywatyzowanych obiektów (akcji) na bilansie buchalteryjnym spółki ewidencjuje się po cenach kupna i sprzedaży tych obiektów (akcji).

10. Nabyte akcje spółki osoby mogą przekazać do 1 lipca 1992 r. wyłącznie swoim współmałżonkom, rodzicom, dzieciom, braciom i siostrom.

11. Zarząd spółki powinien przewidzieć tryb, zgodnie z którym każdy akcjonariusz mógłby dowiedzieć się w dowolnym czasie, jakie prywatyzowane obiekty (akcje) spółka nabyła za środki konta inwestycyjnego.

12. W razie naruszenia ustalonego trybu zakładania inwestycyjnych spółek akcyjnych na wniosek Ministerstwa Finansów lub innej służby państwowej upoważnionej przez rząd Republiki Litewskiej, Ministerstwo Gospodarki może w trybie ustalonym przez ustawy wstrzymać rejestrację statutu spółki. Rejestracja takiej spółki może być anulowana w trybie sądowym, a nielegalnie uzyskane dochody przekazane do budżetu państwowego Litwy.

O SPÓŁKACH AKCYJNYCH

(Dokończenie ze str. 5)

zarejestrowania zmniejszenia kapitału założycielskiego spółka, uwzględniając wskazane uwagi, ma prawo przedstawić nowe zgłoszenie. Kapitał założycielski jest uważany za zmniejszony dopiero po jego rejestracji.

7. Zmieniony statut spółki może być przerejestrowany jednocześnie z rejestracją zmniejszenia kapitału założycielskiego.

8. W razie, gdy akcjonariusze z opóźnieniem przedstawią zarządowi spółki akcje w celu wycofania ich z obiegu i anulowania, zarząd spółki publicznie ogłasza ich nieważność.

9. Spółka po zmniejszeniu swego kapitału założycielskiego może zwrócić akcjonariuszom wpłaty albo ich część bądź uwolnić akcjonariuszy od uiszczenia jeszcze nie wpłaconych składek (części składek) za akcje, które subskrybowali (podnieść wartość wpłaconych już składek). Po zmniejszeniu kapitału założycielskiego akcjonariuszom można wypłacić wyłącznie pieniędzmi, jeżeli statut spółki albo umowa w sprawie subskrypcji akcji nie przewidują innego trybu.

Artykuł 45. Prawo spółki do skupowania własnych akcji:

1. Spółce akcyjnej zabrania się skupowania własnych akcji z wyjątkiem przypadku, jeżeli:

1) ma się na celu uniknięcie strat w wyniku znacznego spadku realnej wartości (kursu) akcji;

2) przewiduje się rozprowadzenie zakupionych akcji wśród pracowników spółki i jej spółek filjalnych nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia ich nabycia.

3) zmniejszono kapitał założycielski spółki zgodnie z trybem ustalonym w niniejszej ustawie.

2. Akcje skupuje się na mocy uchwały zebrania ogólnego. Wartość nominalna własnych akcji spółki akcyjnej ,zakupionych w celach przewidzianych w punktach 1 i 2 części pierwszej niniejszego artykułu obok innych posiadanych już własnych akcji nie może przekraczać 1/10 kapitału założycielskiego.

3. We wszystkich przypadkach, z wyjątkiem zmniejszenia kapitału założycielskiego, spółce akcyjnej zabrania się nabywanie własnych akcji kosztem kapitału założycielskiego i środków obowiązkowego funduszu zapasowego.

4. Własne akcje, nabyte z naruszeniem przepisów ustalonych w częściach 1 i 3 niniejszego artykułu spółka akcyjna powinna upłynnić w ciągu 12 miesięcy od dnia ich zakupu. Na mocy decyzji organu państwowego, rejestrującego akcje, nie upłynnione w ustalonym terminie akcje spółki akcyjnej są anulowane, a także zmniejsza się kapitał założycielski tej spółki.

5. Spółka ,która zakupiła własne akcje, nie ma prawa korzystania z uprawnień niemajątkowych, jakie dają akcje.

ROZDZIAŁ VI

FINANSE I PODZIAŁ ZYSKÓW

Artykuł 46. Zasoby finansowe spółki

1. Zasoby finansowe spółki są kształtowane ze źródeł wewnętrznych i zewnętrznych. Wewnętrznymi źródłami finansowania mogą być potrącenia amortyzacyjne i zyski, źródłami zewnętrznymi — wpłaty za akcje, wpływy z obligacji pożyczone i inne zrównane z nimi środki.

2. Zarząd spółki ustala metodę i normatywy obliczania potrąceń amortyzacyjnych, przeznaczonych do renowacji fizycznej i moralnej swych aktywów nieobrotowych i pokrycia wydatków na remonty kapitalne. Normatywy te nie mogą być mniejsze od ustalonych przez państwo normatywów płatnościowych potrąceń amortyzacyjnych. Resztkowa (niezamortyzowana) część przedwcześnie skreślonych (nie w pełni zamortyzowanych) aktywów nieobrotowych zalicza się do strat spółki.

3. Wszystkie dochody albo ich część, uzyskane poprzez różnice między kosztami emisji akcji i obligacji spółki a ich wartością nominalną, w myśl uchwały zebrania ogólnego albo na jego zlecenie zgodnie z decyzją zarządu, mogą być zaliczone do zysków. W razie, gdy zebranie ogólne albo zarząd nie podjęły takiej decyzji, dochody te zaliczane są do rezerwowego funduszu kapitału i nie podlegają opodatkowaniu.

4. Zanim spółka nie spłaciła podatku do budżetu, nie ma ona prawa wykorzystywania zysków do innych celów.

Artykuł 47. Podział zysków

1. Zyski spółki powinny być podzielone nie później niż w ciągu trzech miesięcy po zakończeniu roku gospodarczego i wstępnym zatwierdzeniu bilansu rocznego. W uchwale dotyczącej podziału zysków muszą być wskazane:

1) zyski bilansowe;

2) obowiązkowe wypłaty z zysków;

3) dywidenda;

4) potrącenia do funduszów rezerwowych;

5) wypłaty roczne (tantiemy) dla członków zarządu i rady nadzorczej;

6) wykorzystanie zysków do premiowania pracowników oraz innych celów;

7) saldo zysków.

2. Zebranie ogólne podczas dzielenia zysków ma prawo dołączyć do nich część rezerwowego funduszu zysków albo rezerwowego funduszu kapitału.

3. Premie pracownikom kosztem zysków, tantiemy członkom zarządu i rady nadzorczej mogą być wypłacane w postaci zaliczki co kwartał, jeżeli na podstawie bieżących wyników działalności gospodarczo - komercyjnej przewiduje się otrzymanie wystarczających zysków.

4. Jeżeli suma wysokości obowiązkowego funduszu zapasowego i rezerwowego funduszu kapitału jest mniejsza od 1/10 kapitału założycielskiego, to potrącenia do obowiązkowego funduszu zapasowego są obowiązkowe i nie mogą być mniejsze niż 1/20 zysku netto.

Artykuł 48. Dywidendy

1. Dywidendą jest wyznaczona akcjonariuszowi część zysków, proporcjonalna do nominalnej wartości akcji, które posiada. Statut zamkniętej spółki akcyjnej może przewidywać przepis dotyczący ustalenia dywidendy na podstawie umowy. W przypadku niepełnego spłacenia akcji dywidenda akcjonariusza obniża się proporcjonalnie do części wartości nie spłaconej akcji. Statut może przewidywać zmniejszenie dywidendy również akcji spłaconych, jeżeli opłacenie ich zakończono w tym roku gospodarczym, za który wyznacza się dywidendę.

2. Podane do wiadomości przez zebranie ogólne dywidendy stanowią zobowiązanie wobec akcjonariuszy. Akcjonariusz ma prawo zażądać dywidendy od spółki jako jej wierzyciel. Wypłacona akcjonariuszowi dywidendę spółka może ściągnąć ,jeżeli akcjonariusz wiedział albo musiał wiedzieć, że podana do wiadomości dywidenda jest nielegalna.

3. Zebraniu ogólnemu zabrania się ogłaszania i wypłacania dywidendy, jeżeli spółka jest niewypłacalna albo stała się taką po wypłaceniu dywidend. Jeżeli w bilansie spółki obliczono straty, to zebranie ogólne też nie ma prawa podawania do wiadomości i wypłacania dywidend zanim nie zostaną one pokryte albo nie będzie zmniejszony kapitał założycielski.

4. Po zakończeniu roku gospodarczego zarząd ma prawo wypłacić część dywidendy przed zatwierdzeniem bilansu rocznego, jeżeli przewiduje to statut. W postaci zaliczki można wypłacić nie więcej niż 1/2 wysokości kwot dywidend wypłaconych faktycznie za rok poprzedni i nie więcej niż 1/2 wysokości kwot dywidend, jakie zamierza się wypłacić.

5. Spółka może wypłacić dywidendy w gotówce. Gdy nie ma sprzeciwów akcjonariusza, dywidenda może być mu wypłacona w postaci dóbr materialnych, akcji spółki albo innych papierów wartościowych.

Przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej
Wytautas LANDSBERGIS

Wilno, 30 lipca 1990 r.

...II Wileńska Olimpiada Sportowa gasiła swoje znicze, kiedy przed Domem Prasy ustawił się ogonek kolejki. Wkrótce zabrakło biletów, ale wszyscy chętni trafili na wiliowskie „Polonezy i mazury", powtarzane na rzecz wsparcia kształtującego się na Litwie Uniwersytetu Polskiego. Swą obecnością, zaszczycił artystów zespołu również Adam Pietroń, kierownik działu organizacji imprez Stowarzyszenia „Wspólnota Polska", goszczący w Suderwie na Igrzyskach Zimowych. No i zabrzmiały ponownie melodie polskich pieśni i tańców... W wyniku zespół przekazał określoną sumę pieniężną na konto nr 700040 w Banku Litewskim „w darze na UPW".

NA ZDJĘCIU: „Wilia" tańczy mazura chustkowego.

Fot. **Zbigniew Markowicz**

UCHWAŁA RZĄDU REPUBLIKI LITEWSKIEJ Nr 31 Z 22 STYCZNIA 1992 R.

O CZĘSCIOWEJ NOWELIZACJI I UZUPEŁNIENIU UCHWAŁY RZĄDU REPUBLIKI LITEWSKIEJ Z 12 PAŹDZIERNIKA 1991 R. Nr 420

Rząd Republiki Litewskiej **postanawia:**

Częściowo, nowelizując uchwałę rządu Republiki Litewskiej nr 420 z 12 października 1991 r. „O tymczasowym trybie prywatyzacji majątku przedsiębiorstw rolnych i ich reorganizacji":

1. Punkt 4 zredagować w sposób następujący:

„4. Zezwolić osobom wyszczególnionym w punktach 1—4 artykułu 3 ustawy Republiki Litewskiej o prywatyzacji majątku przedsiębiorstw rolnych, by same decydowały, ile majątku prywatyzowanego przedsiębiorstwa sprzedać za pieniądze, jeżeli nie wystarcza środków na koncie rozliczeniowym tego przedsiębiorstwa na odpowiedniej wysokości wpłatę do funduszu reformy rolnej. Wpłaty pieniężne do funduszu reformy rolnej można żądać od tych osób wyłącznie za zgodą Ministerstwa Rolnictwa.

4.1. Decyzję w sprawie sprzedaży majątku uważa się za prawną, jeżeli w czasie jej podejmowania w zebraniu uczestniczyła co najmniej połowa zarejestrowanych do 31 grudnia 1991 r. w służbie reformy rolnej gminy osób chętnych nabycia majątku prywatyzowanego przedsiębiorstwa rolnego, wyszczególnionych w punktach 1—4 artykułu 3 ustawy Republiki Litewskiej o prywatyzacji majątku przedsiębiorstw rolnych, i za tą decyzją głosowało co najmniej dwie trzecie uczestników zebrania;

4.2. Zebranie w sprawie organizowania sprzedaży majątku przedsiębiorstwa rolnego ma prawo do powołania 3—5-osobowej grupy organizacyjnej i ustalenia jej pełnomocnictw;

4.3. Ten majątek jest sprzedawany zgodnie z przepisami o aukcjach majątku prywatyzowanego przedsiębiorstwa rolnych w terminie o połowę krótszym niż ustalono;

4.4. Uzyskane środki pieniężne przekazuje się na konto rozliczeniowe, przedsiębiorstwa rolnego i powinny być wykorzystywane w celu opłacenia do funduszu reformy rolnej ustalonej części wartości majątku albo udziału zakupionego przez osoby wyszczególnione w punktach 1—4 artykułu 3 ustawy Republiki Litewskiej o prywatyzacji majątku przedsiębiorstw rolnych, a środki uzyskane ponad ustaloną część — również na zwrot długoterminowych lub krótkoterminowych pożyczek bankowych, otrzymanych po 1 stycznia 1990 r;

4.5. Wartość przeznaczonego do sprzedaży za pieniądze majątku odejmuje się od wartości prywatyzowanego majątku przedsiębiorstwa rolnego;

4.6. Spory dotyczące decyzji sprzedaży za pieniądze majątku przedsiębiorstwa rolnego rozpatruje zarząd rejonowy".

2. Uzupełnić tę uchwałę o następujący punkt 6:

„6. Zezwolić:

6.1. Przedsiębiorstwom rolnym — środki uzyskane ze sprzedaży znajdujących się na bilansie przedsiębiorstwa domów mieszkalnych, mieszkań, wykorzystywać na wkłady do funduszu reformy rolnej;

6.2. Ministerstwu Rolnictwa — zwrócić z funduszu reformy rolnej środki do 50 proc. długoterminowych i krótkoterminowych pożyczek przedsiębiorstw rolnych, jeżeli kwota zadłużenia tych przedsiębiorstw na 1 stycznia 1992 r. była wyższa niż 30 proc. wartości prywatyzowanego majątku przedsiębiorstwa".

Premier Republiki Litewskiej
G. WAGNORIUS

USTAWA REPUBLIKI LITEWSKIEJ

O ZMIANIE ARTYKUŁU 130 KODEKSU USTAW REPUBLIKI LITEWSKIEJ O PRACY

Rada Najwyższa Republiki Litewskiej **postanawia:**

Zmienić artykuł 130 zatwierdzonego 1 czerwca 1972 r. kodeksu ustaw Republiki Litewskiej o pracy (Dziennik Ustaw 1972, nr 18—137) i zredagować go w sposób następujący:

„Artykuł 130. Gwarancje dla krwiodawców

Administracja przedsiębiorstw, instytucji, organizacji nie powinna przeszkadzać robotnikom i pracownikom w dniu oddawania krwi udawać się do placówki służby zdrowia. Krwiodawca w dniu oddania krwi zwalniany jest z pracy.

Krwiodawcom — robotnikom i pracownikom umysłowym, którzy bezpłatnie oddali całą fizjologiczną dozę krwi, na ich życzenie udziela się dwóch bezpłatnych dni wypoczynku od razu po dniu oddania krwi albo dołącza się do dorocznego urlopu.

Krwiodawcom — robotnikom i pracownikom umysłowym, którzy odpłatnie lub nieodpłatnie oddali niepełną dozę fizjologiczną krwi, na ich życzenie udziela się jednego bezpłatnego dnia wypoczynku od razu po dniu oddania krwi albo dołącza się do dorocznego urlopu.

Wysokość kompensat, wypłacanych krwiodawcom ze środków państwowych ubezpieczeń socjalnych, ustala ustawa Republiki Litewskiej o państwowych ubezpieczeniach socjalnych".

Zastępca przewodniczącego
Rady Najwyższej
Republiki Litewskiej
B. KUZMICKAS

Wilno, 21 stycznia 1992 r.

„Mazurek Dąbrowskiego" na Białorusi

Dotarła do nas wiadomość (i zaproszenie, niestety, nie skorzystaliśmy, bo nadeszło akurat w dniu imprezy), że Stowarzyszenie Miłośników Tradycji „Mazurka Dąbrowskiego" i V Liceum Ogólnokształcące im. Stefana Żeromskiego w Gdańsku zorganizowały w swoim mieście sesję popularno - naukową „Dzieje i tradycje „Mazurka Dąbrowskiego" na Białorusi".

Jak wynika z programu, przedsięwzięcie było niezwykle wszechstronne i bogate, a rozpoczęło się od Mszy św. w intencji Polaków mieszkających na Białorusi.

Odbyły się prelekcje „Białoruś na Kresach Wschodnich Rzeczypospolitej" (prof. dr hab. Władysław Zajewski); „Zygmunt Beczkowicz — były wojewoda Nowogródzki" (mgr Czesław Skonka); „Wspomnienia z ziemi grodzieńskiej" (mgr inż. Jolanta Bogdanowicz); „Z dziejów Wołkowyska i okolic" (mgr Kazimiera Bućko).

Ponadto odbyło się losowanie darów, z których dochód przeznaczono na koszty wydania książki pt. „Dzieje i tradycje „Mazurka Dąbrowskiego" na Białorusi", przekazanie darów dla Związku Polaków na Białorusi. Część artystyczną imprezy stanowił występ Orkiestry Marynarki Wojennej z Gdyni.

Inf. wł.

1136

Giełda „Kuriera". Specjalne wydanie

Dla tych, którzy chcą coś nabyć

AUKCJE W LUTYM

(Cd.)

WILNO

Sprzęt Ministerstwa Gospodarki. Miejsce aukcji — Wilno, al. Giedymina 35/1, 2 lutego, o godz. 9. Rejestracja uczestników — 28 stycznia — 5 lutego, od 9 do 16 godz.

Sprzęt Ministerstwa Handlu i Zaopatrzenia. Miejsce aukcji — Wilno, al. Giedymina 35/1, 9 lutego o godz. 12. Rejestracja uczestników — 28 stycznia — 5 lutego, od 9 do 16 godz.

REJON SZYRWINCKI

Lokal byłej apteki. Miejsce aukcji — Szyrwinty, sala samorządu, 22 lutego, o godz. 10. Cena wywoławcza — 40 tys. rb. Rejestracja uczestników — 10—18 lutego, od 9 do 12 godz.

Szalet miejski na ul. Wilniaus. Miejsce aukcji — Szyrwinty, sala samorządu, 22 lutego o godz. 14. Cena wywoławcza — 20 tys. rb. Rejestracja uczestników — 10—18 lutego, od 9 do 12 godz.

Pawilon nr 2 Szyrwinckiego Przedsiębiorstwa Usługowego na ul. I. Szeiniaus 10. Miejsce aukcji — Szyrwinty, sala samorządu, 22 lutego, o godz. 12. Cena wywoławcza — 600 tys. rb. Rejestracja uczestników — 10—18 lutego, od 9 do 12 godz.

REJON ŚWIĘCIAŃSKI

Montażownia Święciańskiego Przedsiębiorstwa Remontowego, Małe Święciany, ul. Pusziu 25. Miejsce aukcji — Święciany, ul. Wilniaus 19, służba prywatyzacji, 22 lutego, o godz. 11. Cena wywoławcza — 450 tys. rb. Rejestracja uczestników — 10—18 lutego, od 9 do 17 godz.

REJON IGNALIŃSKI

Kino w Kaziciszkach. Miejsce aukcji — Ignalina, ul. Wasario 16-osios 8, sala samorządu, 22 lutego, o godz. 13. Cena wywoławcza — 2.500 rb. Rejestracja uczestników — 10—18 lutego, od 9 do 17 godz.

Kino w Linkmenys. Miejsce aukcji — Ignalina, ul. Wasario 16-osios 8, sala samorządu, 22 lutego, o godz. 13. Cena wywoławcza — 8.200 rb. Rejestracja uczestników — 10—18 lutego, od 9 do 17 godz.

Kino w Tweręczlai. Miejsce aukcji — Ignalina, ul. Wasario 16-osios 8, sala samorządu, 22 lutego, o godz. 13. Cena wywoławcza — 5.300 rb. Rejestracja uczestników — 10—18 lutego, od 9 do 17 godz.

Kiosk letni przedsiębiorstwa handlowego w Sofieczkusie. Miejsce aukcji — Ignalina, ul. Wasario 16-osios 8, sala samorządu, 22 lutego, o godz. 14. Cena wywoławcza — 15 tys. rb. Rejestracja uczestników — 10—18 lutego, od 9 do 17 godz.

REJON TROCKI

Warsztaty szkoły ośmioletniej w Cziżiunai. Miejsce aukcji — Troki, ul. Wytauto 33, 15 lutego, o godz. 9. Cena wywoławcza — 65 tys. rb. Rejestracja uczestników — 3—11 lutego, od 9 do 17 godz.

Strzelnica szkoły średniej im. M. Szimelaniusa w Landwarowie. Miejsce aukcji — Troki, ul. Wytauto 33, 15 lutego o godz. 10. Cena wywoławcza — 30 tys. rb. Rejestracja uczestników 3—11 lutego, od 9 do 17 godz.

POWTÓRNE AUKCJE

WILNO

Sklep nr 73 przedsiębiorstwa „Skalsa" na ul. Linksmoji 16 a. Miejsce aukcji — Wilno, al. Giedymina 35/1, 8 lutego o godz. 9. Cena wywoławcza — 66 tys. rb. Rejestracja uczestników — 28 stycznia — 4 lutego, od 9 do 16 godz.

Kino „Aidas". Miejsce aukcji — Wilno, al. Giedymina 35/1, 8 lutego, o godz. 14. Cena wywoławcza — 579 tys. rb. Rejestracja uczestników — 28 stycznia — 4 lutego, od 9 do 16 godz.

Sprzęt Ministerstwa Gospodarki. Miejsce aukcji — Wilno, al. Giedymina 35/1, 2 lutego, o godz. 9. Rejestracja uczestników — 21—29 stycznia, od 9 do 16 godz.

Sprzęt Ministerstwa Budownictwa i Urbanistyki. Miejsce aukcji — Wilno, al. Giedymina 35/1, 2 lutego, o godz. 15. Rejestracja uczestników — 21—29 lutego, od 9 do 17 godz.

Sprzęt Ministerstwa Energetyki oraz Ministerstwa Komunikacji. Miejsce aukcji — Wilno, al. Giedymina 35/1, 2 lutego, o godz. 14 i 16. Rejestracja uczestników — 21—29 stycznia, od 9 do 16 godz.

REJON SOLECZNICKI

Stół krawiecki Solecznickiego Przedsiębiorstwa Usługowego. Miejsce aukcji — Soleczniki, ul. Wilniaus 49, 15 lutego, o godz. 12. Cena wywoławcza — 770 rb. Rejestracja uczestników — 27 stycznia — 11 lutego, od 9 do 17 godz.

Szklarnie Solecznickiego Przedsiębiorstwa Komunalnego. Miejsce aukcji — Soleczniki, ul. Wilniaus 49, 15 lutego, o godz. 13. Cena wywoławcza — 496 tys. rb. Rejestracja uczestników — 27 stycznia — 11 lutego, od 9 do 17 godz.

REJON SZYRWINCKI

Pracownie Obróbki Drewna w Kaźliszkach. Miejsce aukcji — Szyrwinty, sala samorządu, 23 lutego, o godz. 10. Cena wywoławcza — 79 tys. rb. Rejestracja uczestników — 10—19 lutego, od 9 do 12 godz.

REJON ŚWIĘCIAŃSKI

Kino „Żeimena". Miejsce aukcji — Święciany, ul. Wilniaus, 19, sala samorządu, 22 lutego, o godz. 12. Cena wywoławcza — 91.100 rb. Rejestracja uczestników — 10—18 lutego, od 9 do 17 godz.

Kino „Pergale" w Podbrodziu, na ul. Melnikaites 5. Miejsce aukcji — Święciany, ul. Wilniaus 19, sala samorządu, 22 lutego, o godz. 12. Cena wywoławcza — 51.500 rb. Rejestracja uczestników — 10 — 18 lutego, od 9 do 17 godz.

Sprzęt kina w Aduciszkach. Miejsce aukcji — Święciany, ul. Wilniaus 19, sala samorządu, 22 lutego, o godz. 13. Cena wywoławcza — 17 tys. rb. Rejestracja uczestników — 10—18 lutego, od 9 do 17 godz.

TRZECIA AUKCJA OBIEKTÓW

REJON ŚWIĘCIAŃSKI

Pawilon usługowy w Podbrodziu, na ul. Komjaunimo 1. Miejsce aukcji — Święciany, ul. Wilniaus 19, sala samorządu, 8 lutego o godz. 11. Cena wywoławcza — 358 tys. rb. Rejestracja uczestników — 27 stycznia — 4 lutego, od 9 do 17 godz.

WILNO

Sprzęt Ministerstwa Gospodarki. Miejsce aukcji — Wilno, al. Giedymina 35/1, 2 lutego, o godz. 17. Rejestracja uczestników — 21—29 stycznia, od 9 do 16 godz.

Sprzęt Ministerstwa Energetyki. Miejsce aukcji — Wilno, al. Giedymina 35/1, 2 lutego o godz. 14. Rejestracja uczestników — 21—29 stycznia, od 9 do 16 godz.

AUKCJE OBIEKTÓW PO OBNIŻONYCH CENACH

Pawilon usługowy w Twerieczlai. Miejsce aukcji — Ignalina, ul. Wasario 16-osios 8, sala samorządu, 22 lutego, o godz. 9. Cena wywoławcza — 11.700 rb. Rejestracja uczestników — 10—18 lutego, od 9 do 17 godz.

Łaźnia w Małych Święcianach. Miejsce aukcji — Święciany, ul. Wilniaus 19, sala samorządu, 8 lutego o godz. 12. Cena wywoławcza 200 tys. rb. Rejestracja uczestników — 27 stycznia — 4 lutego, od 9 do 17 godz.

Łaźnia w Podbrodziu. Miejsce aukcji — Święciany, ul. Wilniaus 19, sala samorządu, 8 lutego, o godz. 12. Cena wywoławcza 35 tys. rb. Rejestracja uczestników — 27 stycznia — 4 lutego od 9 do 17 godz.

Łaźnia w Święcianach. Miejsce aukcji — Święciany, ul. Wilniaus 19, sala samorządu, 8 lutego, o godz. 12. Cena wywoławcza — 50 tys. rb. Rejestracja uczestników — 27 stycznia — 4 lutego, od 9 do 17 godz.

SPRZEDAŻ AKCJI DUŻYCH PRZEDSIĘBIORSTW

WILNO

(Miejsce podpisywania akcji — al. Giedymina 36)

Zjednoczenie produkcyjne „Wingis", ul. Sawanoriu 176. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 196555 akcji po 500 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Fabryka pończosznicza „Sparta", ul. Szwitrigailos 32. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 220401 akcji po 100 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo „Sakimantas", ul. Agrastu 36. Prywatyzuje się 94 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 15231 akcji po 100 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Kombinat meblowy „Wilnius", ul. Sawanoriu 178. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 388836 akcji po 100 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Kombinat Remontowo-Montażowy, ul. Tunelio 1. Prywatyzuje się 90 proc. akcji. Przewiduje się sprzedaż 9201 akcji po 800 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo „Dwarczionys", ul. Keramiku 2. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 42653 akcji po 500 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Zarząd Sanitarno-Techniczny i Elektryczny, ul. Metalo 19. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 2885 akcji po 500 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Ośrodek Spawalniczy, ul. Titnago 19. Prywatyzuje się 90 proc. Przewiduje się sprzedaż 12242 akcji po 100 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Firma „Normale", ul. Gerosios Wilties 5. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 3582 akcji po 100 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo Wdrażania Sprzętu Obliczeniowego, ul. Kaiwariju 299. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 7065 akcji po 100 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo Transportowania Sprzętu Komputerowego „Watra", ul. Ukmerges 8. Prywatyzuje się 100 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 1037 akcji po 900 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo Zaopatrzeniowe, ul. Liepkainio 83 a. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 10854 akcji po 300 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo Mechanizacji Obiektów Budowlanych „Stoma", ul. Geologu 11. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 3866 akcji po 500 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo Budowlane „Wileksta", ul. Szwitrigailos 7/16. Prywatyzuje się 92 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 6701 akcji po 100 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo „Portalas", ul. Szwitrigailos 8/14. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 6472 akcji po 100 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo Budowlane „Kupolas", ul. Szwitrigailos 7/16. Prywatyzuje się 100 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 582 akcji po 1000 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo „Akmuo", ul. Szwitrigailos 1/16. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 6741 akcji po 100 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo Robót Budowlano-Wykończeniowych „Daila", ul. Szwitrigailos 7/16. Prywatyzuje się 100 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 945 akcji po 1000 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Sklep „Žalgiris", ul. Tuskulenu 66. Prywatyzuje się 100 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 22730 akcji po 100 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo „Skalsa", ul. Parko 23. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 4295 akcji po 500 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Hala asfaltu i betonu Przedsiębiorstwa Konstrukcji Żelbetowych nr 2, ul. Lentwario Kelias 13. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 38754 akcji po 100 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

REJON ŚWIĘCIAŃSKI

Przedsiębiorstwo Melioracji, Małe Święciany, ul. Žemutine 47. Prywatyzuje się 49 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 4640 akcji po 1000 rb. każda. Miejsce podpisywania akcji — Święciany, ul. Wilniaus 19, gab. 320. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

REJON WILEŃSKI

Przedsiębiorstwo „Agroserwisas", ul. Pilialkalnio 84. Prywatyzuje się 30 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 8513 akcji po 200 rb. każda. Miejsce podpisywania akcji — Wilno, ul. Rinktines 50. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. II etap — 18—29 maja.

Przedsiębiorstwo Montażowe, Niemenczyn, ul. Tarybu 112. Prywatyzuje się 60 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 1504 akcji po 1000 rb. każda. Miejsce podpisywania akcji — Wilno, Rinktines 50. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Torfownia w Margiai, wieś Kalweliu. Prywatyzuje się 91 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 46970 akcji po 100 rb. każda. Miejsce podpisywania akcji — Wilno, ul. Rinktines 50. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

REJON SOLECZNICKI

Kombinat Przedsiębiorstw Komunalnych, Soleczniki, ul. Wilniaus 3 a. Prywatyzuje się 20 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 2464 akcji po 100 rb. każda. Miejsce podpisywania akcji — Soleczniki, ul. Wilniaus 3 a. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

REJON TROCKI

Hala produkcyjna przedsiębiorstwa usługowego, Troki, Szubino. Prywatyzuje się 100 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 5840 akcji po 100 rb. każda. Miejsce podpisywania akcji — Troki, ul. Wytauto 33. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Restauracja „Nendre", Troki, ul. Karaimu 46. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 7835 akcji po 100 rb. każda. Miejsce podpisywania akcji — Troki, ul. Wytauto 33. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

POWTÓRNE PODPISYWANIE AKCJI

(Było podpisanych 110 proc. przewidzianych do sprzedaży akcji)

Ośrodek wystawowy „Litexpo", Wilno, al. Laiswes 5. Prywatyzuje się 80 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 61270 akcji po 100 rb. każda. Miejsce podpisywania akcji — Wilno, al. Giedymina 36. I etap — 3 lutego — 18 marca. II etap — 30 marca — 10 kwietnia. III etap — 21 — 30 kwietnia.

Autoserwis „Auto-ekstra", Wilno, ul. Ukmerges 156 a. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 8919 akcji po 100 rb. każda. Miejsce podpisywania akcji — Wilno, al. Giedymina 36. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18 29 maja.

Sklep „Zrób to sam", Wilno, ul. Wirszuliszkiu 42. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 4546 akcji po 500 rb. każda. Miejsce podpisywania akcji — Wilno, al. Giedymina 36. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

Sklep „Rytas", Wilno, ul. Olandu 6. Prywatyzuje się 90 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 12582 akcji po 100 rb. każda. I etap — 22 lutego — 6 kwietnia. II etap — 17 kwietnia — 7 maja. III etap — 18—29 maja.

SPRZEDAŻ AKCJI PO OBNIŻONYCH CENACH

Ośrodek Naukowo-Techniczny Usług. Wilno, ul. Wasario 16-osios 15. Prywatyzuje się 80 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 6842 akcji po 100 rb. każda. Miejsce podpisywania akcji — Wilno, al. Giedymina 36, od 3 lutego do 18 marca.

Przedsiębiorstwo usługowe „Remont i budownictwo", Wilno, ul. Metalo 4. Prywatyzuje się 50 proc. kapitału. Przewiduje się sprzedaż 22970 akcji po 100 rb. każda. Miejsce podpisywania akcji — Wilno, al. Giedymina 36, od 22 lutego do 6 kwietnia.

GIEŁDA „KURIERA"

SPORT

4 CZY 6?

24 stycznia w Narodowym Olimpijskim Komitecie Litwy odbyło się uroczyste pożegnanie ekipy udającej się na Igrzyska Olimpijskie do Albertville. Jak wiadomo, w jej składzie znalazło się 4 sportowców: K. Stroliene, W. Wenciene, G. Jasinskas i R. Panawas. Lista uczestników zdawała się być zamknięta, a tymczasem...

Już od dłuższego czasu wśród kandydatów do udziału w XVI Białej Olimpiadzie wymieniano duet figurzystów P. Wanagas — M. Drobiazko. Sytuacja kształtowała się kłopotliwie o tyle, że moskwianka M. Drobiazko, zostawszy na jesieni żoną Wanagasa, jak na razie nie ma obywatelstwa litewskiego, a w Igrzyskach Olimpijskich — jak wiadomo — bronić barw dawnego kraju mogli dotąd wyłącznie jego obywatele.

Rozpad Związku Radzieckiego sprawił jednak, że MKOI nie wymaga od narodowych komitetów olimpijskich byłego ZSRR, by te ściśle przestrzegały paragrafu Karty Olimpijskiej dotyczącej obywatelstwa. Innymi słowy, z powyższego wynika, że Drobiazko mogłaby startować w Albertville pod flagą Litwy, tym bardziej, iż podczas ostatnich mistrzostw Europy w łyżwiarstwie figurowym w Lozannie miało to miejsce, a w tańcach sportowych Drobiazko — Wanagas wywalczyli 15 lokatę.

W miniony wtorek NKOI Litwy wrócił raz jeszcze do tematu udziału wspomnianego duetu w Igrzyskach Olimpijskich. Zapadła decyzja postulować przed MKOI i gospodarzami o zwiększeniu puli przydziału miejsc dla Litwy.

AFRYKA MA MISTRZA

Sukcesy piłkarzy Czarnego Lądu w ostatnich finałach mistrzostw świata mogą naprawdę imponować. Kto wie, czy już w najbliższych Mundialach drużyny afrykańskie nie zepchną z podium jedenastek europejskich i latynoskich. Oto dlaczego miłośnicy i eksperci futbolu z wielką uwagą śledzili przebieg rozgrywanego w Senegalu 18 turnieju o Puchar Afryki.

Emocji było co niemiara. W półfinałach Ghana zwyciężyła Nigerię — 2:1, a faworyzowany Kamerun po bezbramkowym remisie uległ w rzutach karnych Wybrzeżu Kości Słoniowej — 1:3. Finał był niemniej zacięty. W 90 minutach gry i 30 minutach dogrywki nie padła bramka. W rzutach karnych raz jeszcze natomiast sukces towarzyszył reprezentacji Wybrzeża Kości Słoniowej, która zwyciężyła 11:10 i po raz pierwszy zdobyła tytuł mistrza Afryki.

NIE BEZ KŁOPOTÓW

We wczorajszym numerze podaliśmy rozkład gier z udziałem Litwy w III europejskiej grupie eliminacyjnej piłkarskich mistrzostw świata-94. Jak łatwo odczytać z niego — trzy pierwsze pojedynki drużyna Litwy rozegra na wyjeździe, a wszystko po temu, by zyskać na czasie z rekonstrukcją wyraźnie ostatnio popadającego w ruinę stołecznego stadionu „Zalgiris". To z pewnością się uda.

Znacznie trudniej będzie natomiast dojść do zgody w łonie piłkarskiej rodziny, a st. trenerowi A. Liubinskasowi oraz jego pomocnikom R. Lawrynawiczjusowi, S. Stankusowi i W. Kunce ustalić optymalny skład, ściągając najlepszych grających poza obrębem republiki oraz uciułać 1 mln dolarów, niezbędnych reprezentacji do udziału w tym turnieju.

Emigracja w Polsce

Od 1981 do 1988 roku z Polski wyemigrowało około 850 tys. osób. MSZ kraju utrzymuje, że do końca stulecia wyjedzie jeszcze pół miliona Polaków. Dane te 28 stycznia opublikowała gazeta „Życie Warszawy".

Według danych sondażu, przeprowadzonego w czerwcu przez Ośrodek Badania Opinii Publicznej dwie trzecie respondentów wyraziło życzenie na kilka lat lub miesięcy udać się na zarobki za granicę. W tym 31 proc. stanowiła młodzież.

Gazeta pisze, że od 1952 do 1990 r. z Polski legalnie wyjechało 1 milion 67 tys. osób. Niemal dwie trzecie z nich pozostało w Niemczech, około 10 proc. wyruszyło do USA, 4 proc. do Kanady. Według nieoficjalnych danych obecnie poza granicami Polski mieszka około 13 mln Polaków. Do Polski powróciło zaledwie 329 tys. osób.

(ELTA)

APTECZKOWY SKARBIEC

ŚRODKI LECZNICZE PRZY ZAPARCIACH

Tysiące są wszelkiego rodzaju środków przeciwko zaparciu, ale głównym z nich jest prawidłowe odżywianie się i odpowiedni tryb życia.

A. Cierpiący na zaparcie powinni pić wywar śliwek lub owsa. Sok z rzodkwi, rosół z kapusty w ciepłej postaci, zsiadłe mleko i herbatę z suszonych wiśni lub jabłek popija się od 4 do 5 razy dziennie.

B. W charakterze środka na przeczyszczenia można dać choremu 4 szklanki rosołu ogórkowego dziennie. W tym celu ogórki należy cały miesiąc trzymać w osolonej wodzie.

C. Pożyteczne jest także picie soku kapusty z drożdżami lub 4—5 gramami kory kruszyny.

D. Przy robieniu lewatywy bardzo pożyteczne są następujące składniki. Wziąć stołową łyżkę tłuczonego lnianego siemienia. Można je zastąpić owsem, jęczmieniem bądź liśćmi malwy. Zagotować w 4 szklankach wody, przecedzić i dodać jedną stołową łyżkę soli lub dodać dwie stołowe łyżki oleju lnianego bądź konopianego. Lewatywa ma być ciepła.

E. Można zaparzyć 15 gr kory kruszyny i pić jak herbatę.

Telewizja

CZWARTEK, 30 STYCZNIA

LTV-1

7.45 — Dzień dobry. 8.10 — Nasz elementarz. 8.15 — Pamiętaj o sobie. 8.35 — Kłajpedzki kraj. 9.35 — Program dla dzieci. 17.50 — Wiadomości. 18.00 — Studio polskie. 18.10 — Wiadomości wieczorne (ros.). 18.20 — Film dok. 18.50 — Partie i ruchy społeczno - polityczne. 19.20 — Fat Domino i jego przyjaciele. 20.00 — Dobranocka. 20.25 — Reklama. 20.30 — Panorama. 21.00 — Wideospektakl. B. Sruoga „Wiosenna pieśń". 22.15 — Odzyskać i stracić. 23.15 — Wiadomości wieczorne.

LTV-2

18.15 — Lekcja angielskiego. 18.30 — Przegląd regionalny. 19.10 — Kłajpedzki kanał. 19.20 — Film anim. 20.00 — 21.10 — Program Moskwa 1. 21.00 — Katolicka trybuna. 21.40 — Film fab.

Warszawa

10.35 — „Mimi" — serial prod. szwedzkiej. 11.00 — Przyjemne z pożytecznym. 11.25 — „Na krawędzi mroku" (6 — ost.) — serial prod. ang. 12.20 — „Sto lat" — magazyn ubezpieczeń społecznych. 12.30 — Wiadomości. 17.00 — Studio 7 proponuje. 17.10 — Zimowe teleferie: — „Kroniki Narnii. Podróż „Wędrowcem" do świtu" (cz. 1) — serial prod. ang. 17.40 — „Winda" — teleturniej. 18.15 — Telexpress. 18.35 — „Telemuzak". 19.10 — SPIN — magazyn popularno-naukowy. 19.30 — Podróże do Polski — reportaż. 19.50 — Magazyn katolicki. 20.15 — Dobranoc. 20.30 — Wiadomości. 21.05 — „Na krawędzi mroku" (6 — ost.) — serial prod. ang. 22.00 — „Decyzje" — program publicystyczny. 22.20 — „Pegaz". 22.50 — „To nie jest sprawiedliwe". 23.35 — Wiadomości wieczorne. 23.55 — „Family album". 23.20 — Serwis BBC.

Moskwa I

5.00 — Poranek. 7.35 — Spektakl lalkowy. 8.20 — Kreskówki. 9.30 — TV filmy fab. „Wspaniali podróżnicy" „Napoleon i Józefina". Odc. 4. 11.00 — Dziennik. 11.20 — Instytut człowieka. 12.00 — Człowiek i prawo. 12.40 — Koncert. 13.10 — Telemikst. 13.55 — Notes. 14.00 — Dziennik. 14.20 — Pieśni i arie W. A. Mozarta. 14.50 — Film fab. „Pośrednik". Odc. 2. 16.05 — Film dla dzieci. 16.30 — Zawody karate. 17.00 — Dziennik. 17.20 — Film dok. 17.35 — Do lat 16 i więcej. 20.00 — Dziennik. 20.35 — Film fab. „Głowa rodziny". 21.10 — Kryminalna informacja. 21.20 — Wieczorny album. Prezentacja salonu poetyckiego „Wizytówka". 22.00 — Muzyka w eterze. Część I. 23.00 — Dziennik. 23.20 — Muzyka w eterze. Część 2.

TV Rosji

7.00 — Wieści. 7.20. 8.05 — Język hiszpański. 7.50 — W wolnym czasie. 9.35 — Niepokoje i nadzieje. A. Sacharow. 10.35 — Ściśle tajne. 11.30 — Wizytówka. 12.10 — Film dok. 12.30 — Zdobywanie zawodu. 13.00 — Wieści. 14.00 — Koncert. 14.30 — Kwestia chłopska. 14.50 — Kobieta interesu. 15.20 — Film dok. 15.45 — Tinko. 17.00 — Program art.-publ. 17.40 — W parlamencie Rosji. 17.55 — Studio „Notabene". 18.40 — W wolnym czasie. 18.55 — Reklama. 19.00 — Wieści. 19.20 — Co dzień święto. 19.30 — SKW. 19.40 — Film fab. „Santa Barbara". Odc. 17. 20.30 — Program muzyczny. 20.55 — Piąte koło. 21.55 — Reklama. 22.00 — Wieści. 22.20 — Reklama. 22.25 — Piąte koło — cd.

PIĄTEK, 31 STYCZNIA

LTV-1

7.45 — Dzień dobry. 8.10 Pod własnym dachem. 9.10 — Kłajpedzki kraj. 10.10 — Polityka. 17.50 — Wiadomości. 18.00 — Studio polskie. 18.10 — Wiadomości wieczorne (ros.). 18.20 — Opera ryska w Wilnie. 19.05 — Z wizytą u premiera. 20.00 — Nasz elementarz. 20.05 — Dobry wieczór. 20.25 — Reklama. 20.30 — Panorama. 21.00 — Grupa intymnych mężczyzn. 21.35 Film fab. „Monopol". Odc. 9. 22.25 — Labirynt. 23.15 — Wiadomości wieczorne. 23.30 — Film fab. „Naga pasterka".

Warszawa

10.35 — „Mimi" — serial prod. szwedzkiej. 11.00 — „Szkoła dla rodziców". 11.25 — „Bill Cosby Show" — serial prod. USA. 11.50 — Wiadomości. 16.30 — Uniwersytet nauczycielski. 17.00 — Studio 7 proponuje. 17.10 — Zimowe teleferie: „Kroniki Narnii. Podróż „Wędrowcem" do świtu" (cz. 2) — serial prod. ang. 17.40 — „Niewielka gra" — teleturniej najmłodszych. 18.15 — Teleexpress. 18.35 — „Prawo prawa". 18.45 — Klub dobrej książki. 19.10 — „Bill Cosby Show" — serial prod. USA. 19.35 — „Raport". 20.00 — „Reflex" — program publicystyczny. 20.15 — Dobranoc. 20.30 — Wiadomości. 21.05 — „Szpieg doskonały" (3) — serial prod. ang. 22.00 — Polskie ZOO. 22.15 — Zespół „Zapis" przedstawia. 22.55 — „Rock w Rio" (cz. 3). 23.55 — Wiadomości wieczorne. 0.15 — „Olga" — film dok. prod. franc. 0.45 — Balet latynoamerykański. 1.25 — „Noc z gwiazdami" — program rozrywkowy ze Szczecina.

Moskwa I

5.00 — Poranek. 7.30 — Film dla dzieci. 7.55 — Do lat 16 i więcej. 8.35 — Koncert. 9.05 — Film fab. „Czarna praworządność". 10.00 — Film - koncert. 11.00 — Dziennik. 11.20 — Klub podróżników. 12.20 — Kreskówki. 12.45 — Notes. 12.50 — Brydż. 13.15 — Nowości giełdowe. 13.45 — Biznes — klasa. 14.00 — Dziennik. 14.20 — Zwycięzcy. 15.05 — Film fab. „Pośrednik". Odc. 3. 16.20 — Kreskówki. 17.00 — Dziennik. 17.20 — Człowiek i prawo. 18.05 — Film fab. „Moja rodzina i inne zwierzęta". Odc. 4. 18.35 — Film rys. 18.50 — WID: Pole cudów. 19.45 — Dobranoc, dzieci. 20.00 — Dziennik. 20.35 Film fab. „Czarna praworządność". 21.30 — WID.

TV Rosji

7.00 — Wieści. 7.20 — Czas ludzi interesu. 8.20. 9.05 — Język angielski. 8.50 — W wolnym czasie. 9.35 — Piąte koło. 11.20 — Wizytówka. 12.05 — „Co ci w imieniu moim"... 13.00 — Wieści. 15.00 — Cisza nr 9. 16.00 — Przestrzeń. 16.30 — Szczeble kariery. 16.45 — Tinko. 17.00 — Kwestia chłopska. 17.15 — Wersja. 17.30 — Dok. ekran Rosji. 18.10 — Rosyjski styl. 18.40 — W wolnym czasie. 18.55 — Reklama. 19.00 — Wieści. 19.20 — Co dzień święto. 19.30 — Film fab. „Santa Barbara". Odc. 18. 20.20 — Program muzyczny. 20.50 — K-2 przedstawia. 21.55 — Reklama. 22.00 — Wieści. 22.20 — Bezpośrednio ze studia K-2. 22.45 — Film fab. „Niewysłany list".

KTO URODZIŁ SIĘ 30 STYCZNIA

Cenieni organizatorzy, potrafią dać sobie radę z wieloma problemami, które innych stawiałyby w niezwykle trudnej sytuacji. Swoje sukcesy zawdzięczają intuicji oraz pomysłowości. Często dostrzegają to, czego inni nie widzą, gdyż najlepsze rozwiązania z reguły bywają najprostsze. Są powszechnie lubiani, ponieważ miewają duże poczucie humoru, a w uczuciach potrafią być subtelni.

Do ich wad należy zaliczać bierność, lenistwo, drażliwość, niestałość.

Kalendarium

* **Czwartek** (30.I) jest 30 dniem 1992 r. Do końca roku — 336 dni.

* Znak Zodiaku — Wodnik.

* Imieniny: Hiacynty, Marty, Maciej.

* Wschód Słońca — 8.15, zachód — 16.51. Długość dnia 8 godz. 36 min.

Pogoda

Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje na 30 stycznia zachmurzenie z przejaśnieniami, bez istotnych opadów. Wiatr zachodni, północno-zachodni, umiarkowany. Temperatura 1—3 stopnie mrozu.

W ciągu następnych dwóch dni bez opadów. Temperatura w nocy 3—8, w dzień 1—6 stopni mrozu.

Ekrany

LIETUWA — „Zemsta obcego" (Francja) — o 12, 14, 16, 18, 20.

HELIOS — I sala — **„Piękno grzechu"** (Jugosławia, dla dorosłych) — o 11, 13, 15, 17, 19, 21. II sala — **„Terminator"** (USA) — o 10.30, 20.30. **„Trudna noc"** (Francja) — o 12.30, 14.30, 16.30, 18.30.

PERGALE — „Pies policyjny K-9" (USA) — o 12, 14, 16, 18, 20.

WILNIUS — „Piękno grzechu" (Jugosławia, dla dorosłych) — o 11.30, 13.45, 16, 18.15, 20.30.

LAZDYNAI — „Piękność dnia" (Francja, Włochy, dla dorosłych) — o 13.45, 18, 20.15. **„Złotowłosa i złota twierdza"** (USA): 30 — 31.I — o 16; 1, 2.II — o 12, 16.

WINGIS — „Pięknie zrobione" (USA) — o 12.30, 14.30, 16.30, 18.30, 20.30.

TAJKA — „Bez kompromisu" — o 11, 15.10, 17. **„Ten, który pamięta wszystko"** — o 13, 19, 21.10.

PLANETA — I sala — **„Signor Robinson"** (Włochy) — o 11, 12.40, 14.20, 16.10, 18, 20. II sala — **„Waniliowo-truskawkowe lody"** (Francja) — o 12, 20.10. **„Najwyższa klasa"** (Rosja) — o 14, 18. **„Niezgoda"** (USA) — o 16.

DRAUGYSTE — „Z piekła rodem" (USA, dla dorosłych) — o 12.30, 14.30, 16.30, 20.40. **„Szalony autobus"** (Rosja) — o 18.30.

AIDAS — „Aniołek-mściciel" (USA) — o 16, 18, 20.

AUSZRA — „Skazaniec" (2 odc., Indie) — o 10.30, 17.30. **„Narodziny"** (Indie) — o 13.30, 15.30, 20.30.

TEWYNE — „Mutanci-żółwie ninja" — o 12, 14, 16, 18. **„Skrzyżowanie dwóch księżyców"** (dla dorosłych) — o 20.

KUPIĘ

wyroby ze złota i srebra, złoto. Mogę płacić dowolnie.

Zwracać się: Wilno, tel.: 73-26-90 od godz. 20.

Podzielamy smutek i ból koleżanki Reginy WASILEWSKIEJ w związku ze śmiercią Ojca

Grono pedagogiczne Szkoły Średniej nr 29 m. Wilna

KURIER Wileński

Dziennik społeczno-polityczny Rady Najwyższej i Rządu Republiki Litewskiej. Ukazuje się od 1 lipca 1953 r.

Nasz adres: 2019, Wilno, al. Laiswes 60. Indeks 67218
Cena 70 kop. (9 kop. akcyza).
W Polsce — 800 zł.
Zam. 325
Nr rejestracji — 322.
Drukarnia przedsiębiorstwa „Spauda"

TELEFONY: Redaktor — 42-79-01, zastępcy redaktora — 42-79-04, 42-79-48, sekretarz odpowiedzialny — 42-79-49, sekretariat — 42-79-50.

Działy: państwa i samorządu terenowego — 42-78-63, ekonomiczny — 42-78-54, etyki, rodziny i prawa — 42-79-64, szkolnictwa i młodzieży — 42-79-73, 42-69-86, życia politycznego — 42-78-81, życia wsi — 42-79-68, 42-78-90, stołeczny oraz aktualności — 42-79-77, handlu, usług i komunikacji — 42-79-56, literatury i sztuki — 42-79-88, felietonów i sportu — 42-90-63, listów — 42-69-65, komercyjny oraz organizacyjny — 42-72-70.

Redaktor Zbigniew BALCEWICZ

Usługi XERO oraz biuro ogłoszeń i reklamy — ul. Subocz 1 (od podwórka) czynne od 9.00 do 17.00 w dniach pracy. Tel.: 62-66-04.

PILNE ogłoszenia są przyjmowane w redakcji, al. Laiswes 60, 12 piętro, pokój nr 1212, tel. 42-69-63.